

Констатује се да су из просторија Окружног затвора у Београду приведени оптужени Бранко Грујић, Бранко Поповић, Драган Славковић, Иван Кораћ, Сениша Филиповић и Драгутин Драгићевић, да су приступили заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић, пуномоћници оштећених, адвокат Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић, те браниоци оптужених, адвокат Шалић Миломир за оптужене Грујића и Драгићевића, адвокат Перковић Мирослав за оптуженог Поповић Бранка и за адвоката Сташевић Слободана, уз сагласност оптуженог Сенише Филиповића, те адвокат Ђокић Драган за оптуженог Кораћ Ивана и за адвоката Мирослава Ђорђевића, браниоца окривљеног Славковић Драгана, уз сагласност оптуженог.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес **НАСТАВИ** и да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Вуковић Мирослав.

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА МИРОСЛАВА ВУКОВИЋА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, седите. Само мало микрофон.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се зовете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Мирослав Вуковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Миломир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте када?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: 23. септембра 1952. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1952. године?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком месту?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: У Чачку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Чачку. Где станујете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: У Булевару Вука Караџића 23/С у Чачку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Чачку?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по професији?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Сада сам пензионер, био сам бравар.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бравар у пензији?
СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли неки надимак можда?
СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Челе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Челе?
СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или у завади са оптуженима Грујић Бранком, Поповић Бранком, Кораћ Иваном, Славковић Драганом, Филиповић Синишом или Драгићевић Драгутином?
СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, једино ето са Марком што сам се онако кошкао, али ништа страшно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марком, којим?
СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Павловићем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Павловићем?
СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Бранко Поповић, уствари.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранко Поповић?
СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у завади или?
СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, нисмо у завади.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у завади, добро.
СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Било је онако пар пута свађа, али није нешто јаче.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте као сведок дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело и по закону запрећена је казна затвора до пет година. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико би Вас одговор на такво питање изложио тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, значи Вас или блиске чланове Ваше породице. Ја ћу Вас сада замолити да прочитате наглас текст те заклетве која се ту испред Вас налази.
СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Сведок Мирослав Вуковић, надимак Челе, од оца Миломира, рођен 23.09.1952. године у Чачку, са пребивалиштем у Чачку, ул. Булевар Вука Караџића 23/С, занимање бравар, тренутно у пензији, упозорен, опоменут на дужност казивања истине, након што је положио заклетву, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Већем за ратне злочине Окружног суда у Београду у току је поступак против шест поменутих оптужених којима се ставља на терет оптужницом извршење кривичног дела ратни злочин против

цивилног становништва на територији општине Зворник у периоду мај-јули 1992. године. Ради се о неколико догађаја, а наиме.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Извините само, месеце које?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мај-јули, период мај-јули.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Мај-јули?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У периоду од маја до јула месеца је у оптужници, су обухваћени догађаји и то присилно пресељење цивилног становништва из села Козлук и Скочић, злочини у Дому културе у Челопеку и злочини на пољопривредном добру Економија и месту званом Циглана. Обзиром да Ваш надимак овде више лица помиње у току поступка, ја ћу Вас замолити да нам кажете, а уз сва она упозорења која сте добили, да ли сте били у том периоду у Зворнику и ако јесте, да ли познајете неке од ових лица и да ли сте упознати са неким од ових догађаја, односно са неким од ових локација на којима су се према оптужници, десили ратни злочини. Изволите.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Био сам на територији општине Зворник, ја и ту пар људи, било нас је уствари више. Отишли смо преко Удружења Срба из БиХ, чији је тада председник био Гојко Ђого. Да ли постоји то удружење још, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је то Удружење имало седиште?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Теразије 3, у центру Београда. Задатак нам је био спољно обезбеђење «Глинице», фабрике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте, мало ако можете, мало подробније да се не би после враћали, када сте отишли, како долазите на ту идеју да одете уопште?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, ја сам тада био у бањи Јунаковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живели?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не, био сам на опоравку од рањавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рањени?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: На хрватском ратишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, били сте и раније на ратишту, као добровољац или?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Добровољац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте били?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Био сам у источној Славонији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А иначе сте живели у Чачку?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте то били у бањи на опоравку, у ком месецу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ево имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим у односу на ове догађаје?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ево отпуста листа, ја сам под заклетвом, ја нећу да се зафркавам да добијем сада неку, нешто што је било пре петнаест година, затвор. Сами сте ми прочитали сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ваш боравак у бањи сигурно не би довео до тога?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Мој боравак у бањи Јунаковић је био од 24.01. до 14.04.1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И шта се тамо дешава?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, ништа, дошли су људи из Босне да нас замоле да помогнемо, пошто је то у бањи било доста нас рањеника и ступили смо у контакт са Удружењем Срба из БиХ. Тада је почело прикупљање. Био је дошао Пиварски код мене у посету и ја сам му рекао, дакле, то је негде трајало пар дана, прва група. Отишли смо тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко и где?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, Удружење Срба БиХ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отишли сте у Београд?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви са ким, сами или?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, ја и Пиварски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај Пиварски? Када њега упознајете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, њега сам знао на ратишту у Славонији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо сте се упознали?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да, саборци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле је он?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Он је негде из Баната.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, вас двојица идете у Београд?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После овог 14. априла, колико, отприлике?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, ја мислим одмах, сутрадан, како сам узео отпусну листу, одмах сутрадан смо отишли и ту је била још једна група која је отишла за Јахорину. Ми смо остали још пар дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Београду?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да, да. И онда је се група прикупљала. Речено нам је, тада је било у овом, како се зове, били су и преноси у Вишеграду, она брана што је била минирана, Шабан мислим да се звао тај који је требао да минира и да се не би десило ово што се десило, у овом, како се зове, Вишеграду да се обезбеди, фабрика «Глиница» и брана Црвеног муља, да не би дошло до еколошке катастрофе, јер се стрепило да ће бити терористичких акција. Пошто смо ми имали ратно искуство, позвани смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте позвани. ко Вас ангажује за ту «Глиницу» и то? Да ли сте Ви знали за ту «Глиницу», за Црвени муљ и за брану?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, нисам, тада сам први пут чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам то објашњава да ту има потребе?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, у Удружењу Срба из БиХ, пар људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Зворника, одакле?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не, нису они били из Зворника, неки су били из Сарајева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи људи из Босне?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Из Босне, да, да. И пристали смо, скупила се група, нешто је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко ту групу формира?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Формира се онде у Удружењу Срба из БиХ, ту се формира, људи долазе са стране. Покојни Микац из Краљева је, још пар људи обезбедио и после извесног времена одлазимо у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико отприлике у односу на тај Ваш излазак из бање?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је мај већ или април?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не, април месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко сада одлази?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко одлази у Зворник и како?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Одлази нас десетак сабораца. Слагао бих ако бих рекао више, мање један, два. И тамо смо били. Ја сам, Пиварски је водио групу. Што се тиче тога, ја сам већ био рањаван, више пута, нисам ни могао, ја сам више координирао све што је требало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас десетак долази у Зворник?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли још неко име да нам кажете, осим тог Пиварског?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Био је Драган, један крупан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Презиме?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Нисмо презимена, ретко ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А надимке?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Јер ми смо написали оне «вес» картоне и предали тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А надимак, да ли знате некога од тих људи, ако не знате презимена?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Драган Легија су га звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Легија?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да. Био је огромна људескара, преко два метра, па је он после отишао за Сарајево одатле. Није се задржао пар сати, сада не могу, поставили сте ми једно незгодно питање, да се сетим свију. Било је пар људи из Краљева. Из Краљева су из два пута дошли. Дошли су када је требало да медицинско особље када су и жене из Вуковара дошле, да попуне медицинско особље у болници, пошто је Репић био направио неку глупост тамо и, тако да смо морали да видимо, неку попуну да направимо, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Људи из Краљева, кажете, долазе у два наврата? Када је први пут, да ли је то пре Вас?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Први пут када смо отишли, па ја сам био дан, два, па се опет вратио за Београд, па сам ишао у Вуковар, па ишао сам и кући, тако да сам ја можда пет, шест пута ишао, долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишли и враћали се?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да, будем по дан, два и ето. Знам да је Пиварски држао људе под строгим дисциплином, био је изузетно строг. Једном сам му и ја замерио, рекао сам, дај пусти момке да се мало опусте, нека оду у кафану и тако. Ми када смо дошли, Муслимана није било у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим тог Легије Драгана, да ли знате још неко име или надимак, ко је кренуо са Вама?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, био је зубар из Новог Сада. Махом су били Пиварског људи који су били у Тењи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: У Тењи стационарани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раније, да, код Осијека?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Ви први пут стижете у Зворник, да ли можете мало да нам опишете, да ли вас неко прима, ако вас прима, где вас смештају, шта задужујете, како се организујете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, ми смо дошли, имали смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме долазите, како?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Аутобусом смо дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији је то аутобус, ко је то организовао?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Појма немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека фирма или је приватно неко платио? Да ли сте плаћали превоз, како је то ишло?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, неко је платио, ја нисам сигурно, нити сам имао новац. Имали смо своје униформе, све, сви смо били под конач, иста униформа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су изгледале, које су биле униформе?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Маскирне, маскирне, праве војне униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неке ознаке?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакве ознаке?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Тада нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте имали, то сте значи понели из Београда?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свако своју униформу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Своју, имали смо, Пиварски је набавио униформе. Имали смо наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте понели од наоружања?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Имали смо аутоматске пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свако по једну или још нешто?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Свако по једну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте то имали од раније са ратишта или сте добили у том Удружењу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Од раније и нешто је Пиварски набавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Набавио? Како сте Ви тада изгледали?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, имао сам косу и браду, само дужу косу, браду овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браду дужу или краћу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браду, кажем, дужу или краћу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, како када, шишао сам је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тежина? Да ли сте исто имали као сада килограма или мање или више?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, овако, можда сам имао, био сигурно лакши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте били?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Био сам лакши сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лакши? И долазите у Зворник и сада шта се дешава?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Распоред тамо у «Глиници» смо упознали и тог шефа обезбеђења. Мислим да је био официр авијације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Глиници»?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да, људи су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас ту распоређује, ко Вас доводи у «Глиницу»?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Довози нас аутобус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Право тамо долазите?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: И мислим да је то било у Челопеку, да смо прво тамо, пошто ја слабо познајем тај терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво долазите у Челопек?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где, на коју локацију?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, онде Дом културе, шта је, кафана, ту смо и вечерали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам је први сусрет?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да, ту смо и обукли и униформе, нисмо облачили униформе пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после вечере, шта се дешава?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: После вечере идемо на спавање, упознавање је било са тим господином који је био шеф обезбеђења «Глинице» и ја сам отишао на спавање, био сам преуморан, претходно вече нисам спавао. Пиварски је остао са њим око распореда. То је било то. После пар дана ја сам отишао за Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Враћате се?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да, остао сам пар дана. Дошао сам до овог, како се зове, вратио се назад у Зворник, јер је тада баш била, јавили су ми да се вратим, неко је дошао по мене, не могу се сада сетити ко са колима, вратили смо се. Тада је овај Репић направио ту будалаштину, малтретирао неку сестру у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је тај Репић, да ли сте њега упознали?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Упознао сам га, знао сам га и од раније, срео сам га једном случајно у Трпињи, када је ишао за Маркушицу, мада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Хрватској?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: У Хрватску, да и тада сам га видео једном само пред мој одлазак, јер му је његов брат Жућо забранио да пређе Дрину и знам када је био један састанак у банци, како влада ове, како се зове, то је била општина Зворника, где је се Жућо јавно извинио свима што је његов брат направио ту глупост и рекао је, буде ли још једном прешао, направио глупост, ја ћу га лично убити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што је у болници направио?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било, на којој седници владе, владе Зворника?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да. Па, то је било негде у, па крај априла, вероватно, не могу сада датум да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви знате, да ли сте Ви били на тој седници?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Био сам на седници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком својству?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, ето, као координатор сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Који је координирао уопште када је било нешто потребно. Био је ту и Жућо, био је Пиварски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На седници владе?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, да, то је у проширеном саставу био један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где се одиграва та сеница у проширеном саставу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: У просторијама неке банке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је можда Привредна банка?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, сада не знам, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Знам само да је банка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико људи ту присуствује том састанку?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, било је двадесетак, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко председава?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Брана Грујић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Брана Грујић је председавао. Он је био председник владе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је ту још од људи из Зворника из власти, било цивилне, било војне, да ли има још неко?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту још од људи из власти из Зворника на тој седници?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Извршни одбор, ваљда, Стево Радић, знам, он је водио финансије, неки мислим Никола се звао, Дистрибутивни центар, Марко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Марко?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Марко?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Павловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта се ту дешава, Жућа ту шта каже?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, било је. потегло се и то питање, недисциплине и тако тога. То је био један састанак где је више да се види о даљем раду, пошто је још Зворник био сав разбијен, оно изложи и то, да се види, да се то застакли, да крене индустрија, да почне све да функционише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да вежете време одржавања тог састанка за пад Куле града? Да ли је то пре или после?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Мислим да је било пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре? Да ли ту има неко из војне власти још, осим тог Марка?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, знате како, више од пола на том састанку је било у униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У униформама?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да. Ја сада стварно не могу да знам ко је, било је из полиције, вероватно Државне безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било и из полиције некога?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да, па начелник, ко је био у то време, често су се мењали начелници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, то је већ, кажете, други, трећи наврат када сте Ви у Зворнику, када присуствујете тој седници?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, ја се сећам једног догађаја, Ви рекосте овде о депортацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Почео сам да причам, па сте ме прекинули. То ми је остало, одлично се тог догађаја сећам и то могу да и под, на детектор лажи и под хипнозом. Ја сам био телефонирао, човек је седео, дебео, крупан за столом. Ја сам извадио кутију са цигарама, запалио и понудио њега, одбио је. У то је Марко ушао и само ме је зовнуо онако и рекао, јеси нормалан, шта разговараш тамо телефоном, то је човек Муслиман из Козлука. Тада сам први пут, ја мислим једини, видео Фадила и био сам присутан када се он Марку обратио и рекао му је да ступио са међународним хуманитарним организацијама, Црвеним крстом у контакт и од њега је молио да му омогући пролаз кроз Србију и превозна средства. Ето то је оно што знам у вези депортације у Козлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само нам нисте рекли, где се то дешава и када?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: То се дешава у Стандарду, ту је био штаб. У то време штаб, селио се више пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи на почетку још?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: То је било крај априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо ми исто чули. Да ли сте сигурни да је рекао да иду кроз Србију?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да, да му обезбеди пролаз кроз Србију, куда је могао другачије, нигде није могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте чули некада да су хтели да иду и према Тузли негде на муслиманску територију?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не, ја Вам кажем шта сам чуо ја, ја сам само то чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је том приликом, то је Вама рекао Марко?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ма, чуо сам када је Фадил рекао Марку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: То сам из Фадилових уста чуо, нисам ја чуо то из Маркових уста. Ја до тада нисам ни знао да они желе, а нисам ни знао до, читајући у новинама ово око хапшења, око Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се то дешава након тога што Вас Марко зове, па каже, немој, то је Муслиман, немој као пред њим да телефонираш?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да, тачно, после смо ушли унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда он то каже?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: И Марко га пита, којим добром Фадиле и он каже, ја сам нашао, ступио сам у контакт са међународним организацијама и Међународним Црвеним крстом, замолио би те да ми омогућиш пролаз кроз Србију са људима и превозна средства. А у ком смеру, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како Ви то схватате, у ком својству он то моли Марка, зашто он да му омогући, шта је Марко, шта он ту ради?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, Марко је био тада начелник ТО, командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант ТО? Ко је тада представљао војску, ко је командовао војском?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Војском, то је све било под неким пуковником Милошевићем, кога ја нисам никада упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где седи тај Милошевић, где је он био?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Он је, не знам где је стварно био. Знам да су бацани леци, за помирење Срба и Муслимана, баш је то тај пуковник Милошевић. Знам да је негде ноћио у, мислим ова бања код Лознице, како се зове, често се сада помиње на телевизији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је радаљска можда?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Има неки клуб, салон, како се зове, то знам. Па, нема неких двадесет бања код Лознице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, тај Милошевић није био у Зворнику физички?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Тамо је ноћио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је био?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Наводно, то сам чуо, а сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада га нисте видели?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Нисам га никада ни упознао, наводно повучен из пензије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то и даље причамо о априлу месецу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, април, мај, сада ја не могу сада датуме да нешто причам прецизно, ја не могу. Ја могу само нешто што се сећам верских датума, онда знам. На пример знам где сам био за Васкрс, био сам кући у Чачку, тада је Кула град пала, нисам био присутан и не могу да причам ништа, ја сам мислио да је то једна мала насебина, да је то више историјски споменик. Уствари, када смо отишли околу, први пут видео сам да је то читава једна низија, има неколико села, засеока, као на пример што је Овчар и Каблар, па са једне стране Каблар је стена, а са друге стране има неколико села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви тада нисте били?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Нисам, био сам у Чачку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, када опет долазите у Зворник и до када уопште остајете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, дошао сам у Зворник, тада сам чуо да је Микац погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После, после колико, да ухватимо неку хронологију да би могли да одредимо Ваш тај боравак?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, после пар дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет долазите?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сада долазите, где се смештате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Онда, па онда смо били, већ смо били у дечијем обданишту, у центру већ је стигла друга група. У тој другој групи било је опет Краљевчана. Тада је дошао Торо, ако Вас интересује у вези оптужених, да не ширим причу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте њега од раније знали, тог Тору?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Нисам, нисам никога знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту га упознајете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не, само сам Микца покојног знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај Торо значи дошао ту после Вашег тог, после Кула града?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја мислим да је пре, немојте ми веровати, мислим да је пре. Они су били смештени опет пар дана и ја сам био ту са њима у хотелу «Славија».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, тај Торо и?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Торо и та група, стигла је група из Вуковара, где су биле махом жене које су требала да раде у болници и смештени смо, пошто су ту жене, Брано нам је рекао да је најбоље да се сместимо у дечијем обданишту које није радило, у центру града, јер је требало ради хигијене женама и тада смо били сви заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У обданишту?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да, с тим што су момци одлазили увече, поготову увече и преко дана око «Глинице», обилазили, одлазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте, ја још увек нисам схватила, шта Ви радите?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја сам само координирао ето рад и ја нисам могао да се борим, већ сам био инвалид тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Координирали сте рад?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Јесте, ако је требало нешто да се пренесе. Ето, пренео сам једну поруку да се, Русија је тада, више сам био у Удружењу Срба из БиХ у то време него у Зворнику, да Русија је требала 74 милиона долара да уплати и да то сам лично Брани пренео усмено, није смело да се пренесе, да пошаљу прави рачун, да не оде новац у Сарајево. Ето то сам урадио. Сећам се био сам ту када су били они преговори у Лисабону, када је Харис Силајџић доставио податак где ће, овај, Изетбеговић да слети, ето тако, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када остајете у Зворнику?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: До 17.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког месеца?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маја?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Сви су развезени људи који су били у групи, су развезени, војна полиција их је пинцгауерима развезла, сваког до своје куће. Ја сам са једном групом отишао, јер је тако захтевала, неки који су надгледали из Европске Уније, били су у белим џиповима, белим оделима и тада сам, ја сам са Пајковићем, не могу сада да се сетим имена, пет, шест људи је било у, отишао до Склана. Одатле сам исту ноћ се вратио, отишао до Чачка, да обиђем породицу. Сутрадан сам се ујутру рано вратио. У том је дошао човек који је водио Радикалну странку и тамо у Бајиној Башти прешао и он ме је вратио за Чачак да, рекао ми је да је Шешељ остао без обезбеђења, да ли ћу да прихватим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ неки 18. мај?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мало да вежемо те датуме.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, кажем ја, петнаест година је прошло, ја се свега не могу да сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако можете, покушајте да будете прецизни.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја сада могу да погрешим у датумима, кажем, ја само знам када су верски догађаји, где сам био и јер сам верник и редовно идем и у цркву и све и памтим верске датуме, остало не памтим. Кажем Вам, тако да, што се тог дела тиче, сада сте ме збунили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошао човек из странке?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да, ја сам био тамо, отишао сам и група, тада су били митинзи у Ужицу и Крагујевцу и у Подгорици. Ове момке сам из Краљева позвао да ми помогну око обезбеђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то, да ли можете да кажете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Краљева?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који сви, то нам ништа не значи – сви?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Торо, Зокс, Сташа или Саша, ја грешим, један момак кога не бих ја, ни онда толико је тих био, да је био буквално неприметан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Саша?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Саша, Сташа, Саша, Саво, Пуфта, не знам да нисам некога прескочио и били су са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којим тим митинзима?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: У Ужицу и у Крагујевцу и били су и у Подгорици, отишли смо са двоје кола, једна је возио Драмлић, једна је возио Рашко Бугарчић, 25. се десила, десио тај атентат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 25. маја?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да, ја сам остао у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав атентат?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: На Шешеља, где сам ја шутнуо бомбу под кола. Ту је 61 нас рањено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте ту рањени?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да и остао сам седам дана у Подгорици, пуно је било, то је од 25. маја до 01. јуна. Често сам их звао кући, онако одем, чувала ме је Државна безбедност Црне Горе и често сам момке звао кући на телефон. Често сам, поготову поподне када се разиђе гужва и покојни доктор Ковач ми је, који је водио оделење, ми је дозвољавао, доктор, професор доктор Борислав Филиповић, Обрен Милачић, исто професор, тако да сам момке често, скоро сваки дан сам их звао кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Краљево?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да и они су звали, звали су код мене кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви седам дана бивате у тој болници и одатле, где идете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Одатле долази Рашко Бугарчић и моја жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Вас?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да, ја сам могао да летим ту ноћ, 25., био је Мило Ђукановић и Шешељ и Булатовић, да ме пребаце авионом. Ја сам рекао, или сви или нико, нећу ни ја, остајем са људима и пошто није могло, ја сам остао са људима у болници. Излазим 01. јуна, сутра или прекосутра момци долазе сви код мене кући да ме обиђу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Чачак?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: У Чачак, да. После једно два, три дана, дошли су исто, ја сам на штакама, отишли смо у кафић што је држао покојни Боћа, па како је сада, седели смо у башти целу ноћ, биле су оне тачке од парадајза, пуцали смо били, долазила је и полиција и ето, до тог датума и овако још неки пут смо се чули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај почтак јуна?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да, да, то је дакле крајњи датум, можда 05., 06. јуни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога, долазите ли још у Зворник, Ви?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја сам после тога долазио као народни посланик, пролазио сам 1993.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим на 1992. годину, лето?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више не долазите?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Испричајте нам мало о тим контактима са Бранком Грујићем. Када Ви њега упознајете први пут?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Бранка Грујића, мислим да сам га упознао исто вече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које вече?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Када смо дошли из Београда у Челопек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, ко Вас упознаје?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, у Чelopeку, причам Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вас упознаје? Да ли он долази код Вас или Ви њега?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Возач аутобуса, он је имао пропратно писмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Од Удружења Срба из БиХ или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За кога писмо?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: За ове у, како се зове, у Зворнику, за фабрику «Глинице», конкретно тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ништа, упознао се са људима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Бранко Грујић радио у «Глиници»?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, добро, он је био председник општине, ваљда је, био је, морао је бити упознат са нама да долази група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добровољаца?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да, који су задужени за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, испричајте нам о том сусрету, чега се сећате? Он долази ту у Чelopeк?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ништа, били смо ту, сместили су нас, сада не знам, било је ту тих фабрика, Везионица, «Алхос», Стандард, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Вас ту смештају, то је пре обданишта?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Смештају нас, били су ови душеци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ту сте пре оног обданишта, смештени тих пар дана, првих?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже Бранко Грујић када сте дошли?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, ништа, извинио нам се што нема бољи смештај и упознао нас је. Мислим да је он нас је Пиварског упознао са овим мајором авијације који је био за безбедност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шеф?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да и строго је речено да са муслиманским живљем, што је врло мало их било, поступамо лепо. Ја кажем, шта ја имам са њима, мислим, то је био мој коментар. Што се тиче Козлука знам да је један човек тамо се повредио моторном тестером, па није смео да иде у Лозницу или Мали Зворник, са друге стране и ја сам баш отишао код овог директора болнице, који је био један фини господин, те је ургирао да се то превије, да се то уради. Знам, ја сам пушио у то време «Кент», баш из Козлука су овом Николи, у Зворнику није имао «Кент».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било исто у априлу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Мај месец, сада не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта радите у мају, значи после Ускрса враћате се у Зворник, кажете, ту нешто почетак маја, долазе ови из Вуковара?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Јесте и онда стиже вест да је Микац погинуо, ови момци одлазе у, Краљевчани одлазе на сахрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то пре 17. маја или после?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Пре 17. маја. 17. мај ја нисам више крочио ногом до тамо негде 1993. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, последњи пут сте 17. маја у Зворнику?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: После 17. маја ја нисам крочио ногом до, негде март, април 1993. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли неке контакте са тим Жућом до 17. маја, осим те седнице?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, виђали смо се, виђали смо се све, они се тада нису звали «Жуте осе», изузетно коректан је био, држао је дисциплину, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они били смештени?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Они су били у неким баракама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли у граду или?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да Вам кажем нешто, мени је сада конфигурација Зворника мало чудна, вамо је град, па онда имате један део где нема ништа, па опет где су фабрике, тако да, с обзиром да сам ја рођен и цео живот живео у једном равничарском граду, мени је то, сада не знам шта је град, шта је приградско насеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колика је та Жућина јединица била?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, верујте ми да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, никада није нико од нас одавао колико има чланова у групи или било шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били некада у месту Дивич, оно као неко онако полуострво?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули некада да је то место?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Дивич, то је војска одрадила и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то подразумевате под тим «одрдила»?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, заузела и није дала испод Кула града тамо где се иде за хидроцентралу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се то дешава, када је војска заузела?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Крај априла, почетак маја, тако нешто, не могу сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били ту?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Нисам био, јер војска давала никоме да приђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А разоружање тих становника, Муслимана?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Нисмо имали, кажем Вам, нисмо имали ништа са тим људима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога подразумевате када кажете војска, у то време?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, регуларна војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Регуларна војска?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Војска ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Многи сведоци нам причају да је Марко Павловић ту одлазио, да је тражио разоружање, да је одлазио у место и тако даље?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Добро, Марко је ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама нешто о томе познато?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Није ми познато, да будем искрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је ишао?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Марко, ако је имао шта, он је ишао на преговоре. Ја знам баш да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То на преговоре, о каквим преговорима, да ли Вам је ту нешто познато?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, ако је било нешто да предају оружје, као што су ови људи из Козлука предали оружје, нико их није дирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На чији захтев, када?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Нормалан је био живот, ја сам прошао пар пута кроз тај Козлук, нормалан био живот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тражио од њих да предају оружје, да ли Ви знате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Сада ја нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Козлучани?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Они су већ били предали оружје, када сам ја дошао, кажем Вам, ја нисам знао Фадила пре. Ја сам га тада, нисам га буквално ни упознао, нисам се ни представио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас, зато што овај Жућа који је овде сведочио, каже да је становништво Дивича разоружано, али да је он одбио да то уради и мисли да је то тражио Марко Павловић, па су позвани Пиварски, Челе, Нишки и они су то одрадили. Па Вас питам, везано за то, да ли Вам је нешто о томе познато?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не, сигурно да није, оно колико ја знам, јер Пиварски се строго држао наређења која је добио у Београду, да буде и њему је било све да не дође до еколошке катастрофе. То нам је речено, да би цела југоисточна Европа настрадала, ако би пукла брана, мислим, ако би се дигла у ваздух, брана Црвеног муља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква наређења у Београду је добио?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, то, за шта смо кренули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За спречавање еколошке катастрофе?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да, да не дође до терористичког напада, као што је било у овом, брана у Вишеграду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: И знам да није, друго Нишки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај Нишки?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Он је био, ја када су ми ови иследници показали његову фотографију, да ли је он, рекох ја не знам, питао сам да ме не зезају, јер ми више личи на оног Милана Калинића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Пинк телевизије?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Јесте, е управо то и ја сам помислио да је зафркавање, да будем искрен. Тај Нишки, он је остао иза Српске добровољачке гарде и више је био солер, пошто је била ту једна млада девојка, он се заљубио у њу и она у њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви њега упознали, тог Нишког?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ето тада. Па, нисам ја био са њим пар пута и био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У априлу, мају?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да, да, у априлу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме је он припадао, којој јединици?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, ја мислим да је он био после Аркана, да је солер или га Жељко оставио да контролише друге, јер био је неки Пејо ту који је имао неки, не знам ни ја, колико звездица. Ја се баш једном зезам и питам, је ли, шта значе те звездице, каже министар полиције, Арканов баш један, кажем тако да, и тај Пеја нам је овако правио мало више проблема. Једном је чак, штавише, не знам док су момци били на задатку у овом, како се зове, око «Глинице», он је са још пар њих ушао тамо у обданиште и оне жене и још ко је спавао, пробудио и преко гвозденог моста, после Брано Грујић их је вратио, извинио се. Чак, штавише, однео је и оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пеја?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да. Ја сам баш Аркану то, када је дошао, Аркан када је чуо за ту Репићеву глупост, ја сам дошао можда пар сати из Београда пре њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то глупост, ја нисам схватила, шта је он то урадио?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Био је тамо, малтретирао ваљда ове медицинске сестре које су исламске вероисповести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неко убиство или само малтретирање?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Није, није, није било убиство, било је то малтретирање, али није било нешто ни физичког. Ја Вам кажем, у то време док смо ми били, у Зворнику је било сигурније боравити него у Београду и ја знам да је баш, што се тиче тога, ја нисам иједном чуо да је нити Марко, нити Брана Грујић, нешто малтретирани. Знам да су чак, штавише, било је и стараца Муслимана, подразумевам, уствари жене и ово, да су добијали и следовање из Дистрибутивног центра и то, да је Брана био изузетно, изузетно коректан према свим становницима тамо. Чак, штавише, ми 17. када смо отишли, они су нам дали неку, шта је то, надокнаду у новцу, то је било можда сада 200, 300 ЕУРА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је дао?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Влада, Стево Радић, благајник нас је баш све исплатио и свима једнако дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја на крају не схватих, којој Ви јединици припадате? Ко је Вама командант, какво је то устројство на терену, да ли сте Ви војник, обезбеђење?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја сам само координирао рад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком својству сте тамо, као војник, полицајац, територијалац?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, кажем Вам, ја сам био координатор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ми смо, па нормално да смо били под територијалном одбраном, али смо чували фабрику «Глинице».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ми, на кога мислите?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, та група која је са мном била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пиварски, Ви?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја, Зокс, Торо, Саша, Пајковић, не могу сада свих да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добијали плате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не, плату смо добили само ту надокнаду 17.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то добио Торо и Зокс и сви?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Сви смо добили, требало је да је сви, нисам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је једнократно било?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ма, једнократна помоћ, идете кући, момци, ево то у динарима, није у девизама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се Ваша јединица звала?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Пиварски био ту неки непосредни, надређени?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, Пиварски је, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Торо, шта је био?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Торо је био исто у јединици ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Пиварског?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да. Торо је и још неко, не могу сада да се сетим, сада немојте ми замерити, дакако да кажем, залутао код нас. Они су требали да иду, по мом неком сазнању, негде Пале, Јахорина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, он је нама причао о томе.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да обучавају снајперисте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па су ту остали?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: И игром случаја, ми нисмо имали од наших бивших сабораца, никога ко је снајпериста, а то је стварно посао био где је требао да буде снајпериста и они су били. Једном, два пута су и одлазили, долазио је неко, представљао се као војни безбедњак, сада, да ли је, томе ја нисам био, али мене је Пиварски известио о томе, каже, шта да радим, па, ако је војни безбедњак, они знају, тако су и дошли, шта те брига и ишли су негде на неки задатак. Где су ишли, ја стварно не знам, они знају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Пиварски поштован као непосредни командант?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Јесте, јесте и држао је стварно дисциплину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је био његов однос са Марком Павловићем?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Био је добар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Добар био, извршавао је сва наређења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква наређења, да ли Ви знате нека наређења која је он добијао?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па та наређења око «Глинице», око тога. Он је човек стриктно имао тај задатак да са том нашом групом, заштити брану Црвеног муља и «Глиницу», фабрику «Глинице» која је била од стратешког значаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да су ишли на неки терен у Дрињачу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Мени није познато и кажем Вам да је Дрињачу освојила војска, то је мени што је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било, да ли то знате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Рекао сам Вам да не знам, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим у односу на Ваш боравак, да ли пре 17. маја или?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Пре 17. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре? А овај Нишки, нама ту оптужени Торо каже да је он био заједно са Пиварским, а Ви кажете да је он био неки солер?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Он је се прикључио, али је солер, није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неку своју чету, јединицу, вод неки, бар нешто?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја за то не знам, није имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је тај Пуфта, ко је тај Пуфта?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, исто из Краљева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао Пиварски можда неки особени знак, лични онако?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Сада не знам на којој руци, слепљене прсте нешто, дефектно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слепљене?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дефект? Недостају прсти или само?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, нешто као слепљено, доста је, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву је Торо имао униформу, да ли се сећате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Маскирну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирну?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Чини ми се маскирну, не могу сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неко од тих људи беле оне опасаче, као војни полицајац из тих јединица, Борово, Вуковар?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Имало је, имало је, па мењали су, када се оде, нисмо ми имали скроз сви буквално комплетну опрему. Моји, на пример, су сви користили, пошто ја ретко када сам оружје и носио, и моји су користили исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је носио неко нож од тих људи, ту Ваших?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Безмало, сви смо имали ножеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви сте имали?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Замислите на ратишту, када бих Вам рекао нема ножева, ја бих био највећи лудак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немам ја шта да мислим, ја морам то да Ви кажете, ја не могу то да закључујем, да ли сте имали нож или не, зато Вас питам. А да ли је неко носио можда оне полицијске палице, ако је радио као војни полицајац или тако нешто, да ли сте то видели?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја се нешто не сећам, стварно, не знам зашто им треба то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте код некога видели пушкомитраљез, онај «84»?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Добро, то је имала јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ма, не, јединица је један имала само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је имао, да ли се сећате од ових поменутих или некога од оптужених, да ли сте код некога можда?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Можда је Пиварски то давао задужење да је Зокс био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је носио?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ма, није га носио стално, то се само носило, то је више било статично. Чак и ја нисам знао где је на обезбеђењу, код «Глинице» или брани Црвеног муља, где је ко распоређен. Увек се све мењао распоред, лозинке, с времена на време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај Зокс, окривљени Кораћ Иван, каже, Мирослав Вуковић, звани Челе, из Чачка био је функционер Српске радикалне

странке и он их је дочекао први пут када су дошли у Удружење и упутио за Зворник?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тачно?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Јесте, само ја сам оснивач Српске радикалне странке, то је тачно, али у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко оснивач, Ви?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја, ја сам и довео Шешеља у Српску радикалну странку, ја сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не то, питам за ово, када је то било, ово за Кораћа?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Али они нису били чланови Српске радикалне странке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није битно, него питам, када су они то дошли у Удружење, када сте Ви њега упутили?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не у Удружење, говоримо о Удружењу Срба из БиХ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било? Он каже, 13. априла је дошао у Зворник, зато Вас питам, обзиром на оно што Ви кажете да сте до 14. били у бањи? Да ли је могуће да је то било неки дан раније или касније?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Могуће да је, они су ноћили у овом, како се зове, хотелу «Славија», «Србија», «Србија», пардон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Београду?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: У Београду, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Обадве групе и једна и друга. Ево ја баш ради тих датума, да не бих рекао, ево од 24.01. до 14.04., отпусна листа. Мора да је он побркао датуме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је било мало касније?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Али одмах сутрадан, ја Вам кажем, дакле, дан, два, онда, овај, сада сте ме прекинули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то за Зокса, што се тиче упућивања?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Што се тиче Српске радикалне странке, ми нисмо отишли и ја сам, чак, штавише, једном када сам отишао, између тих мојих долазака у Београд, имао дуел са Шешељом, ту је било и материну и свега, зато што сам отишао преко Удружења Срба из БиХ, ја сам га питао, па одакле си ти и он је мени рекао да је Гојко Ћого члан Демократске странке издајник, ово, оно. Мислим, ја говорим онако како јесте, ту је била фрка само таква између мене и њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то нам није интересантно.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Добро, ја хоћу да Вам кажем да што се тиче, радикали овде немају ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав Вам је то сукоб са Марком био, он нам је, ти нам нису на оптуженичкој клупи?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ништа, то је било око терена, он тврдоглав, ја тврдоглав, и ето, али није то нешто било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око терена, око војних операција, чега?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, око терена, сада није ни он добро познавао терен, па ме мало убеђивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо у Зворнику?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, да, било је око горива, јер то је све било на кашичицу се давало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је давао гориво?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је гориво обезбеђивао?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Марко је издавао потврде, ко ће други да даје, него ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве је издавао потврде?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, добијете потврду и одете на бензиску пумпу, наточите толико литара колико вам да. Ако Вам он не да, нема, можете да имате пара колико год хоћете, не вреди ништа, то је важило за све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли значи и за приватна возила и за ова војна?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: И за приватна и за све. Једино војска је имала своје цистерне које се нису, није се нико мешао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А територијалци?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, територијалци су исто на пумпи, где су могли друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је за њих Марко издавао потврде?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се и око тога нешто сукобљавали?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, кажем, то су ето биле, па мало више пунке филм човеку, падну мало теже речи, ето. После се ладимо и ето, тако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да дођемо ми и на ову нашу тему. Да ли сте Ви чули да су ту, у том периоду до 17. маја док сте Ви, били неки објекти у којима су затовачани Муслимани, у том периоду до 17. маја, док сте Ви били неки објекти у којима су заточавани Муслимани, као што су Економија, Стандард?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја само знам, то сам рекао иследницима, у Стандарду знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О којим иследницима говорите?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ови које сте Ви послали да ме саслушају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Овде неко некога зеза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сам послала да Вас саслушају?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, мене су саслушали, госпођо, двојица, два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: У току ове године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: У Чачку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове године, ког месеца?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ове године, у јануару и сада скоро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ми смо Вас звали за суд, сада што сте добили позив, али нема везе са тим.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Знате шта је, ја више не знам ни ко ме саслушава, да Вам кажем поштено. Хашки трибунал четири и по године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо ми са тим никакве везе.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Али немате везе, али ја више не знам ко је ко, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, ја ћу Вам објаснити што се тиче овог већа, први пут Вас данас саслушавамо. Само смо послали позив да дођете данас у суд.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Извините, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да разјаснимо, да не буде.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја сам већ постао параноик, да Вам кажем поштено, ја више не знам ни ко ме прати, ни ко ме саслушава. Господин овде што се смеје, ме је 01. маја обилазио око мене и мојих кола, прати ме. Пре тога сам га исто видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сада наставите ово.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Мислим, има, ево сада као не зна, ја више, ево овде, записник сачињен у службеним просторијама Полицијске управе у Чачку, са почетком у 12,00, странка Мирослав Вуковић, присутни записничар Милан Васовић, овлашћена службена лица Бранислав Ђурковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже, на чији захтев? Ко је тражио тај разговор?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: По захтеву тужилаца за ратне злочине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, то Тужилаштво питајте, ово је суд.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Сада не знам ни ко је ко овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћете расчистити после са Тужилаштром.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Знам да је овај господин Перковић, кога знам и да је адвокат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сада њега знате, да ли Вас је он испитивао?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је он испитивао?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Није, познајем човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете човека, добро.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Мислим ја стварно више не знам ко је ко, ако ми верујете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, колико сам могла, ја сам Вам објаснила.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја сам добијао и од Ал Каиде претње и много што шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто претње, да ли постоји разлог, да ли сумњате на неки разлог?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ма, једном ми се представљала једна невладина организација на игралишту «Железничара», имам и сведоке. Никада на тај службени телефон нисам у бифеу се јавио, јављају ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Као, невладина организација нека, ти ћеш ово, ја залупих слушалицу, шта друго да радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћемо да се вратимо на ово што је предмет наше оптужнице, шта сте почели.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Хајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте Економија. Да ли сте икада чули за неке запослене Муслимане?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Нисам, нисам знао да има Економија, нити да су заточени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, добро. Да ли сте чули за Стандард, ту фабрику у Каракају, где је била касарна после?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били ту? Шта је ту било лоцирано?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Сада мешам те две фабрике, «Алхос» и Стандард. Знам да је неки Робија и једна девојка, али то су српска имена били, заточени ту, наводно опљачкали су неке Србе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Биће да су убили, тако кажу неки сведоци.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Добро, ја сада не знам, нисам био ту, убили, опљачкали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки сведоци кажу.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ради се наводно о три, четири жртве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта тај Робија и та девојка, да ли сте Ви њих видели?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Сада не знам да ли је то Стандард или «Алхос».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Алхос» или Стандард?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, не знам, затворена просторија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Биће да је то ту негде близу.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: И ту су они били. Ја сам баш, нисам могао да верујем да Срби Србина опљачка, убије, ушао сам и стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је то био простор где су они затворени?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: То је, мислим да је била гардероба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од те фабрике?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да, затворен простор, чувар је био ту испред. Ја сам им баш дао кутију цигара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њима двома?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, да, оно колико сам имао, десетак, питали су ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је ту био затворен? Тај момак и девојка, да ли је још неко ту у затвору?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја нисам тада видео никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле Ви да ту дођете, којим поводом?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, био сам ту, нон-стоп сам ишао када сам у Зворнику, одем до Марка, одем до «Глинице», обиђем момке, одем са момцима у кафану. Ми смо били издвојени тамо, та кафана, ту смо обично били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у то време Марко био у Стандарду када су тај момак и девојка били у том затвору, затворени?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Шта да кажем, ја не знам шта је Стандард, шта је «Алхос», мешам те две, ако може неко да ми помогне, па ћу онда да знам где је ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где су то двоје заточени, да ли је ту негде била команда или не?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, био је штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Штаб је био?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да, био је ту, ту је и неко оружје нађено, одваљена просторија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, не разумем, да ли су та врата где су ти људи затворени, отворена, па Ви слободно улазите или Вас је неко баш ту?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не, не, био је чувар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте ушли, зашто, да ли сте знали, ко Вас је ту послао?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Рекао ми је Марко да имају, да су направили глупост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте нам то рекли. Испричајте нам, шта Вам је рекао?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, да је направљена глупост, да је са смртним последицама, да су опљачкани неки Срби, да има и жртава, не могу да се сетим тачан број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже Марко?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: И ја кажем, ма није ваљда, дај немој ме палити, баш је овако било и онда сиђемо доле, видимо то, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта онда?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Сиђемо доле код.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви и ко?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не знам, да ли је Марко био са мном или неко из штаба, сада не могу ни ја да прецизирам тачно ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када сте дошли?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, ништа видим момак и девојка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте обавили неки разговор са њима?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Само сам питао, шта вам је било, да ли сте полудели. Они негирају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта они?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Негирају, уствари, извео их овај напоље, на врата, нисам ја ни улазио унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који овај?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Чувар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чувар?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: И питали ме, господине, имате ли цигаре, ја онда извадим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко њих ту држи затворене, ко је њих ту затворио?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, ваљда ТО, штаб, после их је преузела полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате за још неки?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Још није била станица полиције, затвор оформљен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате за још неки случај да ТО тако затвара људе, па из после преузима полиција или не, Ви лично?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Лично не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Знате ли за још неки случај да су неки људи затворени ту, на територији општине? Да ли је постојао затвор, да ли сте чули?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, била је полиција, полиција је радила свој посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате о раду полиције? Да ли знате некога од челника полиције?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не, нисмо се ми мешали уопште са полицијом, нити било ко, ако се видимо онако на ручку или тако нешто успут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте се хранили?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, била је менза. Сада опет не знам да ли је то «Алхос» или Стандард.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто то ван града?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, да, то мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се храни, ко има право у тој мензи да се храни?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, ја сам знао за моје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово Пиварски јединица?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да, да, а за друге не знам, вероватно ови који су били војно, полицијски, сада нити знам, нити сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било полиције ту да долази на храну или војника или територијалци?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Добро, долазили су људи у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада некога хапсили, било самоиницијативно или на захтев?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Приводили негде у Стандард или не?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не. Зар Вам ја делујем на човека који би могао да приводи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има овде сведоци, оштећени, заточени Муслимани који су били на пољопривредном добру Економија, па један од њих помиње ту да је заточен 07. маја испред своје породичне куће и да је одвезен комбијем на Економију. Да ли су Вас звали можда Војвода?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: После 15. маја 1993. године, када сам добио титулу војводе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек онда?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Тек онда, никоме од нас не би пало на памет да каже, војвода, зато што ми знамо правила из Српско-четничког покрета и знамо да се не сме лажно представити ни титулом, нити било како. А сада ћу да кажем, али видите да сада ето има самозваних колико хоћете, сада је скоро и члан владе сам себе прогласио војводом, онај помоћник министра. Не знам, негде сам читао у новинама, мислим, једна глупост, где вређа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте упознали тамо још некога да су га звали Челе, ту у Зворнику?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви од обуће носили, да ли сте носили некада нешто осим те војне униформе од одеће или обуће?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Од одеће?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Како одем за Београд, одем у цивилном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, тамо док сте у Зворнику, шта сте обували?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Обували чизме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чизме? Да ли сте носили некада шубару неку?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Никада нисам носио, једино ако бих се сликао, тако нешто, ни капу, ни шубару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? А какву сте имали фризуру у то време?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Фризуру?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли сте имали кратку косу или дужу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, дужу косу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дужу косу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Као овај господин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте везивали у реп некада косу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Везивао сам у реп, али после изласка из болнице у Чачку је то било, негде август месец, али овако кратко ошишано, само остављен реп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Август те године?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1992. године?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не пре тога?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не. Па, Репић је имао реп, зато је и имао надимак Репић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И кажете, никада на то пољопривредно добро Економија нисте улазили?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не, нити ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада ишли у неку акцију са Тором, са Зоксом, са једним, са другим или са обојицом?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не, ја једина акција у којој сам учествовао, била је Сапна и тада није било жртава ни са једне, ни са друге стране, само смо ми имали девет рањених и десета болничарка Мара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на територији града, да ли се са њима негде ишли у неки задатак, неко испитивање неких људи затворених или слободних, везано за неку предају оружја или тако нешто?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли некада?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што овде оштећени који су били заточени на пољопривредном добру Економија помињу да су ту долазили Зокс, неки војвода Челе, који је држао у руци неку цедуљу, био у зепама, са косом везаном у репић.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Зепама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да су их ту испитивали, да ли су продавали оружје, шта су радили, да је ту била нека туча, нека убиства и тако?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам није познато, добро.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ако већ хоћете, 07.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 07. мај?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: 06. је био Ђурђевдан, била је Сапна што сам рекао, учествоваће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На дан Ђурђевдана?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: И тада је са нама био Пиварски, баш водио једну групу на Засеок и то није, уствари ми смо мисли да је то Засеок код Сапне, а уствари то је место Засеок које је далеко веће од Сапне. Ту није било жртава, било је наших рањених ту код Засеока и били су у болници и у Сапни само смо видели једног старца, нико га није ни дирао, дакле, није било апсолутно никога од становника, повукли су се. Ту је нађено доста хируршки сто, све, болница, велика антена, радиостаница, они што кажу, Горња, Доња Сапна, ја сам само тада једном био и одлично се сећам да, све је то завршено и 07., знам да су се наши повукли из ово, како се зове, Сапне и остало је ту негде на путу између, на Т се зове место, то и како се креће ка Бошковићима, остало је 12, 13 војника са тенковима и борним колима и одлично се сећам да нас је Марко пробудио и рекао да морамо да идемо, већ је почео да пада мрак, 07., говорим за 07. и да смо отишли тамо и да смо безмало прошли кроз муслиманску територију. Нисмо ни знали, отишли за Бошковиће горе. Ове момке појачали, то је, ти са тенковима и борним колима, то је редовна војска и да смо били горе на Бошковићима до касно и да су нам рекли, ми смо ишли под светлима, нисмо ни знали да пролазимо кроз муслиманску територију и да су нам рекли, баш Драган, како се звао, био је командир милиције и били смо горе до њихове те месне заједнице «Дом», то је српско село. Ја сам рекао, сваки је стајао пред својом кућом, онако да брани. Ја сам рекао, да се одбраните не можете, једино ако ставите барикаду и знам да смо касно у ноћ

се вратили, да смо опрали униформе, да је се сушила и нема теорије да смо ми 07. могли да будемо тамо. Знам да ту ноћ «Глиница» је остала без обезбеђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког Бубицу када је већ реч о «Глиници»?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Како бре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бубица, возач генералног директора, да ли сте знали Јефту Суботића, директора «Глинице», да ли сте чули за тог човека?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, ја нисам знао никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, кажете, обезбеђење?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да, али то је било спојено обезбеђење, нисмо се ми мешали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули за неког возача који је ту убијен, страдао?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не знам, то први пут чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули? Да ли сте чули за Гогића?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: За Гогића јесам, он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га упознали?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Јесам, једном сам га мислим видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он био смештен, каквој је он јединици припадао?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Он је био пре нашег доласка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још пре је дошао?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да, да, ми када смо дошли, није било Муслимана уопште на тим теренима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта знате о Гогићу, коме је он припадао, шта је он ту радио?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Он је био ваљда са Суботићем, тако, та група једна што је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Суботић?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, Суботић је човек из Лознице. И њега је звала полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког Милоша Пантелића можда?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милош Пантелић, да је био начелник полиције?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Начелници су се тамо мењали, само тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је био Гогић, у којој формацији?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Они су имали вероватно своју добровољачку јединицу или је припадао неком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме, да ли знате Ви?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате појма?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, они су били ту из Лознице, Шапца, близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знамо то, него Ви рекосте, Ви сте били при ТО, а при ком је он био, тај Гогић, ако знате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, не знам, не могу да кажем нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то Вас питам, да ли знате, добро.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја мислим да је његова јединица била расформирана када смо ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви већ дошли?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неку Циглану?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте одлазили тамо?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Јесам два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте тамо видели и када сте били?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, била је лепа секретарица, да будем искрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тамо где се производи цреп, цигла?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не знам, никада нисам ни ушао тамо, ја сам био у канцеларији само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорите о граду или ван града?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, ван града, Циглана, има поред капије, са десне стране канцеларија, био директор неки који је из Ниша, из Лознице, Шапца и његова секретарица, згодна, звала нас на кафу. Ја сам јој дао и на поклон један пиштољ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било ту неких радника да раде, неки Муслимани, нешто, да ли сте видели?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Тада није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Тада није било сигурно Муслимана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли некада у граду, тамо у Суд за прекршаје?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не знам ни где је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро. Кажете Пиварски је имао добар однос, слушао је наређења од овог Марка?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Жућа, да ли знате за његов однос са Марком?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Док сам ја био, Жућа је био ОК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До тог маја?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: И имао је ауторитет, слушали су га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога су слушали?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Слушали су га, мислим, његови људи, извршавали. Кажем Вам, тада на састанку је рекао да се стиди свог брата, буде ли још једном прешао мост, замолио ове да га не пусте, јер ће он лично убити свог брата и за «Жуте осе» сам прочитао у новинама, тамо можда у августу месецу, када сам оперисан и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте прочитали, шта се догодило са њима?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, то «Жуте осе», хапшење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су ухапшени?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и Пиварски ухапшен?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не знам, па Пиварски се повукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он био ухапшен тада?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Кажем Вам, Пиварски се повукао. Нисам ја више имао са њим контакта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После више нисте имали?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: После 17. нисмо више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте последњи пут контактирали са Пиварским?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: 17.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Тором, са овима?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, са Тором, Зоксом, са овим Сашом, Пуфтом сам контактирао, кажем, ишли смо у обезбеђење, три митинга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То током маја после?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да и почетак јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за Дом културе у Чelopeку, да су ту неки људи?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја Вам причам да сам био тамо у Чelopeку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не, после, да су неки људи били заточени, да ли сте чули некада?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: А оно из новина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из новина само?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Са ким сам имао контакт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имате ли још нешто да нам кажете чега се сећате, везано за тај Ваш боравак ту до 17. маја? Да ли сте присуствовали још неком састанку те владе или како се већ звао тај орган?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Нисам, нисам, овако сретао сам се, знам да Брана Грујић, једном сам га само видео у униформи, када је ова његова, село Баљковица, Бољковица, не знам, не могу се сетити сада како се зове, пола су, освојили Муслимани, био му је отац. Он је баш био испред и увече знам да су га дошла тројица брата који су ухваћени ту ноћ, вратили се у село, искасапљени, нашли смо их на путу за Баљковицу, то је један грозан приказ испод лишћа, покривени и Брана знам да је био, ишао је пешке испред баш свију. Ето тада сам га једино видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је дошло до тога да Ви дођете на тај састанак? Да ли Вас је неко позвао да дођете ту и Жућа и Ви, кажете и Пиварски?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, то је био састанак, било је ту више група још, не могу ја сада да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Група, којих група?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па и добровољаца и територијалаца и војске и свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Представници или цела група дође?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ма, не, бре, само представници, где би стали, ја Вам кажем да нас је било двадесетак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У банци?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И какав је био дневни ред, о чему се ту расправљало?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, сада да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему се причало?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим тога што је Жућа известио о свом том брату?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, ето, било је, вероватно је и то био повод, тај случај. Знаш и Аркан је дошао и хтео, да га је нашао, убио би га, полудео је. Чак из Ердута је дошао када је чуо за тако нешто и рекао је, те жене лече и наше и њихове и какав је то однос, урлао је и ја кажем баш њему, Жељко, ево и ја сам сада дошао. Уто је дошао и Марко, и Марко каже, сада је дошао Челе пре тебе и ето. Сада да причам нешто што је било пре петнаест година, да се сетим свих детаља, ја не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте правили разлику између јединица територијалне одбране и војске ЈНА? Ми смо овде чули да је војска ЈНА изашла отприлике у том периоду када Ви причате, да сте се ви сви повукли?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, кажем Вам да је војска све нас развезла, али апсолутно моју групу целу и мислим да је и део Жућине групе, требао је и Жућо, али није било довољно возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питам Вас, да ли правите разлику између територијалне одбране и војске у том периоду до тог 17. маја, било по активностима, униформи, припадништву, командном кадру?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, кажем Вас сада и војска је имала различите униформе. Неки су имали маскирне, неки СМБ, оно знате, старо, тако су, оно резервисти, како да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, резервна војска.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Било је две врсте униформи. Једна јединица на пример, па две врсте униформи, ето, пола јединице има маскирну, пола има ону СМБ, зимска, а било је лето. Мислим, није било лето, али биле су врућине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту било неких садејстава војска, полиција заједно, територијална одбрана нешто, да иду на терене, у неке операције и тако?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, не знам, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не знате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Вероватно да је било, јер ово што смо ишли да сачувамо ову децу, војнике што су били у тенковима, борним колима, то је било војскино. Да ли су то оставили приликом повлачења, ја не знам, јер је 19. био мај задњи рок. Ја знам да је мени речено да морам да одем и да чак, штавише, да ме сликају тамо ови европски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Посматрачи?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Посматрачи, да морамо да одемо и нема силе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то рекао?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, из војске, из команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко? Ко је ту био?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Није ми се представио, верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Знам, само су имали чинове пуковници, потпуковници, мајори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Господине Вуковићу, да ли можете да се сетите, када сте први пут упознали Марка Павловића, где је то било? Да ли сте га знали?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Сваки одговор који би Вам дао, био би погрешан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не мислим нешто конкретно, него да ли у то време у Зворнику?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да, у то време, средином априла, ето или друга половина априла.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Тада када сте дошли у Зворник, да ли је тако?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да, а једном сам га игром случаја видео на бензинској пумпи у Сомбору, можда годину дана пре. Не, ни годину дана пре.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. Да ли можете, пошто сте га упознали ту у Зворнику, да ли можете да кажете, о каквом се то човеку ради? Да ли је имао он тамо као командант територијалне одбране ауторитет?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, био је, био је ауторитет. Кажем Вам, ја јесам долазио са њим у те тако вербалне сукобе, али био је ауторитет и сигурно, чим ми нисмо могли, зависили смо од њега, да наточимо гориво и нешто да је био, да није био ауторитет, не би било. Ја Вам кажем да је тада Зворник, док сам ја био, био безбеднији град, него Београд или било који град у Србији.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, да ли је он био командант и Пиварском и Жући?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Како мислите и Пиварском и? Па, тада смо сви били под ТО, да Вам кажем, а ТО је био под војском. Он зна кога је имао изнад себе, ја не знам, али морали су бити под ТО и под општином, иначе, у крајњем случају, можете само да напустите територију Зворника.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро то формално, а да ли је фактички тамо на терену и било тако?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, било је сигурно, ја Вам кажем, ја смем одговорно да тврдим да док сам ја био, према мојим сазнањима, злочина није било. На крају крајева, није ни било Муслимана. Кроз Козлук је се ишло слободно, нико их није дирао, нити ишта. Кажем Вам, послали су мени по овом Николи тамо што је водио тај ДЦ, тај Дистрибутивни центар, није имало «Кента», ја сам хтео да идем, да купим, да пређем и он каже, немој ићи, ево сада ћемо видети и они су послали. Лечио је се човек који је моторном

тестером, знам да је се неколико жена породило у болници у Зворнику, да их нико није малтретирао, нити било шта.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми само, на овој седници владе коју помињете да је била крајем априла и да је била дискусија око тога што је Репић те неке сестре Муслиманке и били су и Марко и Брано Грујић ту присутни?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Јесу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли је ту тада нешто речено, да ли је био неки закључак, шта, како, ако се то убудуће понавља, шта да се ради?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Кажем Вам да је сам Жућо устао, извинуо је се и рекао је да не пуштају његовог брата уопште да више пређе мост. Буде ли га он видео или нешто на силу, покушаће да га лично он убије, као брат. Извинуо се што је његов брат.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли је нешто Марко тада коментарисао на тој седници?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не могу сада, добро, коментара је било и оваквих и онаквих и свега и.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А реците ми, какав је био однос између, рецимо Марка и начелника полиције?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, не знам, откуда знам, вероватно је био добар.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли је ту неко некога морао да слуша или је полиција била нешто самостална у својим задацима?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Верујте да не знам, стварно не бих знао да кажем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. Да ли је била војна полиција у Зворнику у то време, када сте Ви били?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Јесте. Била је, али ја је нисам видео. Она је углавном била и они су нас развезли кућама 17.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Маја?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да, 17. маја, апсолутно комплетну групу је војна полиција развезла, Војске Југославије. Једино сам ја са неколико људи отишао у Склане, исто задатак, чување хидроцентралне и нисам се никада више ни вратио. Вратио сам се ујутру и поподне сам већ преузео обезбеђење Војислава Шешеља, ово што је имао пар митинга, доживео тај атентат и ето.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Рекосте да сте били народни посланик?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Јесам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Када, у ком периоду?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: 1993. године и тада долази до разлаза између мене и Шешеља. Ја сам једини који је одбацио мандат због ратних војних инвалида и породица погинулих. Тада сам министру рекао са скупштине говорнице да је лажов, да није то то и ето.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, у том периоду када сте били у Зворнику, да ли сте икада чули да је неки цивил Муслиман, било повређен, било страдао, било убијен?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Знам овај од моторне тестере, знам једном смо баш причали и не знам ко је рекао, овако кафански разговор, да је на неком гробљу неке свежје хумке биле, две, три свежје хумке, али да је нешто било. Па, кажем Вам, ми када смо дошли, уопште није било Муслимана у Зворнику. Једино, ето неко старије домаћинство и тако нешто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па, тужилац је овде подигао оптужницу управо против ових лица који су припадали Жућиној групи, групи Пиварског, за неко повређивање Муслимана, убијање у овим управо затворима?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да Вам кажем, ја у то не верујем, зато знам колико је Пиварски држао строгу дисциплину, да сам се ја свађао пар пута са њим због те дисциплине, јер је много, много строга била. Момци су сви безмало као под конач, морало је да се зна у свако доба где се налазе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А ови Жућини?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не могу ја причати о Жућиним.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, хвала.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још једно питање. Нисте ми рекли само за однос између Бране Грујића и Марка Павловића, да ли сте Ви имали прилике да видите, какав је тај однос?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, нормалан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим у смислу, да ли је неко ту неком био надређен или су били исти?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, Брана је водио тај део, што се каже, привредно-хуманитарни, политички, а Марко је водио овај вамо део, али уствари, оба двојица су ишли да што пре проради им индустрија, да се доведу мајстори, да се сачува од пљачке оно што се може сачувати, мислим, ето, то је тај однос био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су се размењивали неки заробљеници за српске заробљенике, тамо са муслиманске територије у том периоду?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не знам, ја у то нисам стварно био упознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је било људи затворених који су се нудили тамо да се мењају за неке српске борце или цивиле?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви рекосте да, овако прокоментарисасте, ко је био изнад њега, Ви не знате, имао је и он некога изнад, за Марка?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А ко је био изнад Вас, ко је Вама тамо претпостављени? Од кога примате наредбе?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не знам у ком смислу само. Ја сада рекох, ми смо дошли тамо са задатком обезбеђења спољни зид «Глинице» и бране Црвеног муља.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро и тамо сте, месец дана сте тамо на том терену. Да ли икада и од кога добијате нека наређења, неке задатке? Ко је наредио да идете горе на Сапну?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па, били смо позвани у штаб ТО, претила је опасност из Сапне тамо, не знам, већ су се скупљале, концентрисале снаге, Муслимани, тако су извиђачи јавили. То је оно што ја знам и нормално сви смо учествовали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта је то, да ли је то неки самоуправни договор, хајмо да идемо горе или је то неко наредио, одредио?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Сачекајте, господине, судија.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Разумете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Разумем ја Вас.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Војска, униформе су, имамо неку представу да се поштују?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, да, било је то, па кажем Вам, била је регуларна војска. Чим су били тенкови, ми нисмо имали тенкове и борна кола.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко Вама у Вашој групи наређује?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Регуларна ова Војска ЈНА, а ко је био, верујте, ја знам да је био тај господин Милошевић, пуковник, повучен из пензије, али ја га лично никада нисам видео, нити сам разговарао са њим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, очигледно се не разумемо. Били сте на ратишту у Славонији, били сте ето овамо на ратишту, увек сте негде инкорпорисани са неком групом људи. Каква је то и колика је то група људи, сада небитно, али сте инкорпорисани у неки систем командовања, где Ви некеме командујете и где Вама командују?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја сам лепо рекао, нисте ме пажљиво пратили. Ја сам рекао да смо ми били под ТО, а ТО је био под ЈНА.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Е, Ви сте били под ТО?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да, али све је под ЈНА било, тада и после Југословенска армија, ЈА, скраћеница, ето. И имали смо, чак, штавише, или смо налепили ево тај направио сам превид, нису биле значке, него налепнице – «ЈА», српска тробојка и «ЈА» и то нам је Марко баш дао, ево вам да имате да се препознајете.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, да ли сте икада иједно наређење добили од Марка?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Није било неких, кажем Вам, конкретних, Пиварски ако је добијао наређење, ја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Он човек каже овде да уопште он није командовао никаквим снагама, никаквим јединицама, он је био више ту да се обезбеде униформе, муниција и тако даље, него је била војска.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Знам, шта сам ја друго рекао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То каже он, Ви кажете да сте под ТО. Он је командант ТО, он је командант ТО, па Вас питам, да ли сте икада икакво наређење добили од њега, од Марка Павловића?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, конкретних наређења није имало, ми смо имали са конкретним наређењем, уствари молбом, да урадимо, то већ прелази у наређење, пошто ипак се ради о једном обезбеђењу «Глинице» и Црвеног муља. Остало све, ако се учествовало у некој акцији, учествовало се добровољно. Конкретно нашој групи није могао да нареди нико, ништа ван обезбеђења «Глинице». Имали смо право морално да напустимо територију.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Разумели смо. Да ли је било за тих месец дана обезбеђења «Глинице» и бране, да ли је било икаквих покушаја да се угрози, угрозе објекти које Ви чувате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Било је, било је једну ноћ.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да су људи реаговали и тако даље?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Било је, једну ноћ је дигнута у ваздух поред ове, како се зове, «Глинице», поред ограде, кућа. Одмах смо реаговали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте о томе икога известили?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Извештен је одмах овај мајор пилот. Он је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Он је шеф обезбеђења «Глинице»?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Он, па ми смо њему морали да преносимо, коме ћемо другом. Не могу ја да одем до начелника Генералштаба.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не начелника Генералштаба, али кажете да сте Ви под ТО, па претпостављам да би требало да их известите о томе шта је било?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Био је извештен и дошао је одмах се појавио он после десет минута.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, рекао сам већ, на почетку, господин са којим смо се упознали у Челопеку и тамо, мајор авијације, који је био, ја не знам, који је био задужен за унутрашње и спољње обезбеђење, који је био одговоран што се тиче безбедности фабрике.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је ова Ваша група људи за то време била ангажована и на неком, на неким претресима кућа, станова, одузимању ствари, вреднијих ствари, беле технике, одношење на неко сабирно место и тако даље?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Мени није познато, а да Вам још једном кажем, сваки добровољац је тако претресен био, ако је имао и лично наоружање, није могао да га изнесе, а друго, рекао сам Вам, да је комплетна група возилима пинцгауерима војне полиције изашла из града, тако да није могла ни белу технику.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него, да ли су имали задатке ове врсте, да иду, да се уклања из напуштених муслиманских кућа, станова, да се уклони да то неко не развлачи, разумете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јер смо чули овде тврдње, чули смо овде тврдње да је била, постојала и одлука те владе, Привремене владе у том смислу, овлашћење написмено, људи ангажовани?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја га нисам имао, нити сам тако било шта потписао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То двоје, тај младић и девојка, за младића рекосте да су га звали Роби, а да је надимак Робија?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Надимак Роби, а за девојку не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ништа више не знате о њему?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ништа, ништа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су били у цивилу или у униформи?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: И знам да је баш, молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су били у цивилу или у униформи?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не могу се сетити.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не можете да се сетите?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не, или је било нешто половично.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Остаје ми нејасно, па можда ако Ви имате неких сазнања, сећања, откуд они тамо, зашто не полиција нека, зашто их нека полиција не чува, него баш тамо ТО?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не знам да ли су после предати полицији или нису, то стварно даљих сазнања нисам имао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте чули?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Јер нисам могао да верујем, кажем Вам, да је неко опљачкао Србина, убио га, ту и.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте чули да још некога доле зову Војвода, макар и неовлашћено да носи ту титулу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, сваки други, трећи је био Легија и Војвода, шта да се лажемо. Легија је било, ја не знам колико, а било је и Војвода и један је био, чак, штавише и надвојвода, неки који је дошао са Сокоца.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има тужилац питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви имате неки знак на реверу, значку. Да ли је то неко важно обележје, можете ли да кажете или?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Имам, господине, то је знак ове државе, ваљда и Ви припадате овој држави. То је изнад госпође судије, онај знак. Ако треба да га скинем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема проблема. Да ли знате, како се зове Пиварски, како му је име?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Цоле, ја сам га знао као Цоле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знам и ја, него. Да ли је Пиварски жив?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не знате, па Стојан, не читате писмене доказе, Пиварски презиме.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Од 17. маја, никада никакве контакте нисам имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да се вратимо на онај инцидент који се догодио у болници, описали сте га тако да то и није био неки много важан инцидент, а ипак после у Вашем каснијем казивању, рекосте да су се сви узбунили, па чак је и Аркан дошао, па сте се сви скупили, па сада да о томе расправљате.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Како није био инцидент?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сада ме интересује, какав је то инцидент, колико озбиљан?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, у оно време, је био много озбиљан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то било силовање можда?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не, не, то је било буквално малтретирање, шта ћете ви Муслиманке, ово, оно, да се не изражавам сада овде и оне су се жене, нормално, жалиле, то је оно што ја знам и нормално да јесте, јер те су жене остале добровољно да лече, јер није имало кадрова и како да није, када су лечиле и рањенике и било које националности, порађале и сви и никоме није било у циљу да се нешто тако догоди. Имало је ту још неких људи који су радили тамо ваљда на водоводу, не знам, тако сличних, који су били Муслимани и никоме није био циљ да се облезнави, да се догоди. Ја се сећам једном, не знам на кога је Марко баш овако мало подвикнуо, нека жена, па је неко је зезања рекао, она је из брака чини ми се оног мешовитог, рекао, Фато и Марко је рекао, дај немој да сам те више чуо, знаш и тако. Знам да стварно није било ничега. Ми када смо дошли, Муслимана није имало и ја ово сада што прича госпођа судија, први пут чујем за те затворе да су били Муслимани. До 17. није и није било неких операција.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је још неко био тада у болници са Репићем или је сам био?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Неки који се звао Бомба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Бомба, надимак Бомба.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли нешто о њему ближе, мислим, да ли је из Босне или је из Србије?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Из Босне, Босне, то знам да је из Босне, а даље не знам. И то је јесте био инцидент и ја мислим да га је Аркан нашао, да би га убио. Ко зна шта би му и рођени брат радио. За нас је био у то време велики инцидент, јер нечији живот је зависио можда од тих жена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате какав је надимак носио Дарко Јанковић?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ко?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дарко Јанковић?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ко је сада то, не могу да се сетим, Пуфта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте дошли у Зворник, дошли сте аутобусом и јединица се после разместила, како кажете, људи долазе, полиција, односно ти људи који вас очекују тамо сваког развози до неког одредишта. Да ли има ту неко лице или неко упутство или Ви примате као старешина јединице који долазе са њом, где ће ко ићи, било за смештај, било у распоред са задацима?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја нисам, право да Вам кажем, ја нисам био старешина, него сам координирао тај рад између јединице и Удружења Срба из БиХ, уствари човека ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се Ваша координација односила и на координацију између тих људи који су тамо, које је водио Пиварски, званично као њихов командир и на пример штаба ТО или полиције, цивилних структура или само Удружења Срба из Босне?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Они су били директно под, кажем Вам, под овим мајором авијације који је водио то обезбеђење, а нормално да смо сарађивали. Рекао сам већ да сам у пар наврата и усмено пренео неке информације као то око новца, да не оде у Сарајево, пошто је Сарајево било под Муслиманима, руски дуг, ни ја нисам знао, да се оформи жиро-рачун, а овај, како се зове, да сам био се тада закачио са Шешељем, он је називао Гојка Ђога што је припадник Демократске странке издајником. Ја сам се сретао у то време и са Ђинђићем, на крају крајева и од њега сам добио неких информација, мислим да пренесем информације и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На почетку свог казивања, рекли сте да сте имали, па сам разумео више тих неких мањих конфликта са Марком Павловићем, па испричали сте један око горива. Ако је било више, на шта су се ти други односили?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, сада ја да се сетим све. Једном је било око терена, конфигурације, једном је било око, не знам, неког дела од наоружања или опреме, сада, мислим да је било око опасача, ово сада госпођа судија што рече, бели опасачи, мислим да је то нешто било, не могу сада, сада ја када бих ја рекао нешто, ово је, оно је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поновили сте неколико пута реченицу, да док смо ми били у Зворнику, у Зворнику је било сигурније боравити него у Београду.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сама та реченица казује да је стање у Зворнику било нормално, али бих желео да опишете, каква је то атмосфера која улива поверење у безбедност у том тренутку? Можете ли поближе нешто да још око тога кажете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Није се дешавало никаквих злочина, крађе, пљачке, нити било шта. У то време у Београду, Ви знате да је било пуцњава, свега, уопште по Србији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било отказивања, на пример, послушности неке јединице, дела неке јединице, групе неких људи?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, било је, неће, на пример, треба нешто, овај неће да иде, једноставно. Сигурно да је било, па то има у свим војскама света, па и ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али мислим да се то развије у инцидент или је то било појединачних случајева, па да дође до неке конфликтне ситуације уопште по безбедност, да се угрози?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Мислите безбедност града?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не, није, до те мере да се угрози безбедност града, није сигурно. Па, било је овако, па то је сасвим нормално. Људи седну у посластичарницу па се посвађају, а неће да се посвађају у граду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли за неку акцију где је неко страдао од важнијих људи из Зворника са српске стране?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја знам да су ови рањавани и ова болничарка Мара. Знам један је момак из Билића убијен негде пред крај, али убијен је у колима, баш смо ми наишли ту. Само су дотрчали ови што су били са њим, ваљда снајпер је био, шта је био, не знам, то је већ део Зворника који иде горе ка болници.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако бисте могли још да ми кажете, због чега Марко Вама прича за Робију и ову жену, како је до тога дошло, па Ви онда одлазите да их видите?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Откуд сада знам како је до тога дошло. Можда сам га ја питао, има ли шта ново, има ли ово и тако, верујте, петнаест година је прошло, ја сада у детаље не могу да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам Вас ово због тога, да кажете да ли сте Ви имали неке везе, односно нека овлашћења у вези са тим људима који би се, евентуално, ухапсили, да њих испитујете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не, нити сам имао, нити сам испитивао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Или евентуално да некеме ту дајете нека упутства, како то треба да се ради, па Вам је рекао или је то било онако спонтано?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ма, ја мислим да је то више било онако спонтано.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала лепо, немам више питања.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Интересује ме, где су се хранили ти добровољци?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У мензи, рекао је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли су потписали нешто када су добили овај новац, 200, 300 ЕУРА?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не сећам, сада стварно не сећам се, вероватно да је потписано, јер морао је човек који је задужен за финансије Стево Радић да правда, није могао да нам да тек тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш Вам је он дао паре?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је он лично, Стево дао паре?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Стева Радић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да или неко други?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Они службеници тамо, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где тамо, где сте Ви ишли?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: У општину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У зграду општине?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да, да. И знам да је једном смо баш имали, дошли су, ја ту у кафани смо били и знам да је Стево баш потписао рачун општине. Ми смо хтели да платимо. Ту смо се обично, наша група је долазила ту, кажем Вам, били смо издвојени, колико смо год могли, били смо издвојени и требало је да се плати рачун и Стево је рекао, немојте, на рачун општине, био је и он, наишао је и то. Знам да баш била је сезонска салата и да је послао, чак, штавише, некога да нам купи парадајз. Ја кажем да оде неко преко у Мали Зворник да купи парадајз и то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сведок је рекао да је присуствовао, макар једној, колико сам ја разумео, можда и више, седници владе. Где је одржавана седница Привремене владе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је у банци.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У банци, извините. Да ли је Торо носио нешто, неки буздован, нешто да је било горе округло? Знате шта је буздован?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Знам, нисам ја да не знам шта је буздован.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је нешто слично носио са собом?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Није, бар ја не знам. Не знам ни за шта ће му буздован.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Знате ли, какав је пиштољ носио, да ли је носио пиштољ, какво наоружање је имао Зокс?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Шта је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Имао је он највише «цецу».

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је носио револвер?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Револвер? Не знам. Они нису задужили револвере, можда је неко узео од некога, ради безбедности када је ишао Микцу на сахрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви то видели или претпостављате, то сада што причате?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте видели револвер да носи?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја кажем, можда, нисам рекао сто-посто. Питате ме нешто што је било пре петнаест година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, знам, не знам.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте видели Пуфту, да ли је он носио неки нож или тако нешто?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Већ сам рекао да смо скоро сви имали ножеве.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је Пуфта, да ли сте видели код њега неки?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Кажем Вам, сви.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да сте дошли у групи.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Госпођо судија, могу ли да прекинем? Интересује ме, госпођа у ком је својству?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Представила се, пуномоћник оштећених.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Знам, али како је мени познато, није правник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни не мора, да ли Вам је позната одредба ЗКП где се тражи да буде правник?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је позната одредба Законика о кривичном поступку која регулише?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да ли морам да одговарам на госпођина питања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко председника већа ћете одговарати.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Пошто и ја исто водим невладине организације, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте на почетку на која питања не морате одговарати, значи, ако бисте се одговором на та питања изложили кривичном гоњењу, онда не морате. Изволите.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не могу ни на она где бих могао да утерам себе у лажи или другога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок је рекао да је у Зворник дошао са групом од десетак људи, па да ли може да нам наброји ко је, поменуо је Драгана Легијум, да је он био у тој групи, па онда је поменуо, да ли он у Зворнику затиче Зокса, Тору или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекао је да су после дошли, објаснио је.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја сам све рекао, а Ви ако седите на ушима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, молим Вас, без коментарисања, поставимо питање, кажете, знам, не знам, идемо даље, изволите. Немојте ништа коментарисати са браниоцима или сами са собом, изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли може да нам опише ту процедуру, како је ишло регрутовање тих људи који су били у његовој групи?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Исто сам рекао на почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко Удружења Срба Босне и Херцеговине. Да ли имате још нешто у вези тога да додате, како су људи регрутовани?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Рекао сам Вам како, ако сми имали људе, повукли смо, рекао сам да су ме повукли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тражио те људе, по терену или су се сами јављали у Удружење?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, јављали су се сами, тражили су мене, Пиварског и између себе и ето тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то углавном они који су већ били у Хрватској, колико сам ја схватила?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Поменуо је неког Пајковића, да ли зна нешто више о том Пајковићу? Да ли је он у тој групи или га налази тамо у Зворнику?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не, не, он је дошао из Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Вуковара у Зворник?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сведок познаје Анђелка Трнинића?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ништа ми не говори име и презиме.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли, поменуо је Суботића, да ли је то Зоран Суботић?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сведок познаје Драгана Цветиновића?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Драган Цветиновић?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У ком контексту су питања?

НАТАША КАНДИЋ: У ком контексту? То су људи који су такође били у Зворнику, које ћемо ми предложити као сведоке.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја Вам кажем, када сам ја дошао, ја мислим да сам био јасан и гласан, Суботићева и Гогићева група нису тада били, да је већ Зворник био ослобођен, да није, сем пар стараца није имало Муслимана.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете само да нам кажете, која у том Удружењу Срба из Босне и Херцеговине, да ли је ту била нека, да кажем, експертиза у вези са том браном Црвени муљ и на који начин су Вама дата упутства за чување бране, да не би дошло или за обезбеђење, за заштиту од могуће еколошке катастрофе, који су стручњаци били укључени у то, која сте Ви то упутства добили?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја сам опет понављам се, ја експертизе нисам радио, а то, колико знам, тада је цела наша јавност била упозната са, да је минирана и чекало се када ће да експлодира у Вишеграду, да је помињана и зворничка хидроелектрана и Бајина Башта и «Глиница» и брана Црвеног муља. Чак, штавише, било је и мапе и на телевизији и све. Колико је мени познато, ако би се неко вратио, то је трубило данима на нашој телевизији и онолико станица колико их је било, толико је преносило и новине и све. А ја не могу да причам о експертизи, откуд ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо стварно, то нам није у оптужници, ни брана ни Црвени муљ ни експертиза, заиста.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли може сведок да нам каже, где се налази брана Црвени муљ?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја не знам, нисам био лично никада. Знам да је у склопу фабрике «Глинице», ја лично нисам био.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли зна, ко је био на обезбеђењу бране? Они су отишли тамо због тога, па нека нам каже, ко обезбеђује ту брану?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А због чега је то важно, само ми реците, везано за оптужницу, па ћемо дозволити питање?

НАТАША КАНДИЋ: Зато што се брана налази у Бијелом Потоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, не можете Ви, он је рекао да не зна.

НАТАША КАНДИЋ: Он претходно каже како су имали задатак да обезбеђују брану Црвени муљ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али да је он само координирао, он је и рекао да он није радио те послове, него људи, није он рекао да је он ишао.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја на брани никада нисам ни био.

НАТАША КАНДИЋ: Али каже, координирао је, па ваљда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте отишли, рекао је сада да није ишао?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, нисам, ја никада нисам ни био.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је обавештаван о томе, како тече обезбеђење бране, шта се догађа, има ли неких инцидентата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је неко обавештавао каква је ситуација?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја само кажем да је Пиварски овога мајора обавештавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пиварски, а Ви лично?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ма, где сам ја могао да идем, када сам човек инвалид. Ја сам тада већ био инвалид. Ја од 14. септембра 1991. године сањам да потрчим. Имам 73 гелера имам у себи и не знам колико операција и све.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је он у том Удружењу у Београду, он био тада, да кажем, особа коју је то Удружење овластило да значи брине, води рачуна да тамо не дође до еколошке катастрофе?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Већ сам рекао, нико од нас, ја бих био луд када бих то прихватио ту одговорност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Ви будете одговорни?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: То не би смео нико да прихвати, не дај Боже да се нешто догодило тада, онда сам себи метак у главу.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је био он задужен да информисе Удружење шта се догађа у вези са тим задатком који је он добио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само нешто ново ако имате на ту тему.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, када он одлази, ко њега замењује и да ли, пошто га је Удружење послало, да ли Удружење поставља неку нову особу или?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја кажем да ја нисам био командир те групе и да моје физичке могућности то нису дозвољавале, да је био господин Цоле Пиварски, а ја сам само координирао, више радио хуманитарно, више сам био можда у Србији него тамо и дешавало је се, ја сам одлазио и у болнице, носио лекове, гледао да ако је неко из тог краја.

НАТАША КАНДИЋ: И питање, да ли је сведок дао изјаву Српској радикалној странци о наводном притиску који хашки истражитељи врше на њега?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Него шта сам и то сам врло радо дао, интервју, госпођо, ако треба и Вама ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите, колега.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја четири и по године немам мира.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ја ћу кратко само. Помињасте онај састанак владе, ја сам бранилац Бране Грујића и Драгићевић Драгутина, Шалић, адвокат. Кажете, Жућа је рекао на том састанку да треба тог брата да отера и да му се не да пређе?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Он је већ био побегао.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли знате, да ли је полиција у Малом Зворнику предузела неке мере против њега, да ли је писана каква кривична пријава за то што је урадио?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: То стварно не знам, знам да је било забрањено и да је лично Жућо тражио, а сада да ли га је неко гонио кривично, знам, читао сам у новинама да је осуђен за злочине.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро, реците ми, тај састанак који помињете да сте једном били присутни, тај састанак, кажете, шири колегијум, да ли је био присутан и Аркан на том састанку?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Није.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Није био присутан? Да ли је тај састанак, Ви како рекосте, да је био пре пада Кула града, колико сам ја успео да Вас разумем?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Јесте.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли је на том састанку била разматрана та војничка нека позиција или је то било нешто дневна ситуација?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не, не, било је дневна безбедност, само рекао и да се крене обнова града, да почне да.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли је тај пуковник Милошевић можда био смештен, Ви сте покушавали да се сетите неког места у Гучеву?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Молим?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли је пуковник Милошевић био смештен у Гучеву?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не, био је ова бања, како се зове, поред Лознице, Ковиљача. Е тамо знам, ја лично човека никада нисам видео, нити сам га упознао.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: У то време док сте Ви били тамо, значи, била је присутна и та војска?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Како да није.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ко је хидроцентралу обезбеђивао, да ли знате? На ту страну нисте ишли тамо према Дивичу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, не, хидроцентрала, шта је то, горе је Кула град, има ту хидроцентрала, ко је обезбеђивао, вероватно војска. Ја знам до хидроцентрале, то сам и госпођи судији на питање рекао, тамо ка Дивичу, има војска, није давала да се приђе, иако је то било, бар оно док сам ја био, мислим ја не знам.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро, хвала.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја бих питао господина Вуковића следеће питање, односи се да нешто расчланимо, председнице већа. Члан већа, господин Крстајић је питао и констатовао за мајора да је шеф обезбеђења у «Глиници», а господин Вуковић је рекао да је то командант обезбеђења. Ја бих сада питао, да ли је то војно лице које је командант тог обезбеђења?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Он је био војно лице, мислим, да је радио у Мостару и пошто и ја сам радио у војној индустрији и отишао сам у пензију из војне индустрије, знам да је то било повезано, да је без алуминијума нема војне индустрије, мислим.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја бих, председнице већа, молио да господин Вуковић само да пажљиво га слушамо, да понови ово што је рекао, који је одговор, зашто је то војно лице било шеф, односно командант обезбеђења «Глинице», зато што производи алуминиј, да је војска и да је из Мостара?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да, јер Мостар је тада био у рукама, у српским рукама, у то време, а господин вероватно да је био, рекао је мајор авијације. Ја сам радио у војној индустрији, одатле сам отишао у пензију и познато ми је.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи, он је био непосредни командант Пиварском?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да, «Алфа» и «Омега».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које непосредни?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Командант Пиварском?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није рекао сведок.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како није. То Вам је пет пута рекао, ја не знам, ово су сви чули овде.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да, да, овај је мајор авијације који је био у «Глиници».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колега, нама људи нису били заточени у централи, па да сада о томе причамо.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Причамо о «Глиници», госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, немамо «Глиницу» као објекат где су заточени људи, добро, изволите даље.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја причам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, ја питам, ко је био командант Пиварском у тих месец дана, Ви сада кажете, ми то нисмо чули, а човек је и на питање председника већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колега, ништа из транскрипта неће побећи, идемо даље, изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Даље, рекао је сведок током излагања да се касније Пиварски повукао. Где се повукао, ако може да каже?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, сви смо се повукли, сви.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ово када је војна полиција?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да, да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Сада, где је ко отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, 17. маја, рекао је.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: И сви смо добили потврду и врло важан детаљ, где смо сви добили потврду од тамо владе Зворника бирачког округа, да нисмо учествовали у никаквим кривичним, криминалним радњама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте добили потврде?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Од штаба потписали су и Марко и Бранко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви то заједно стављате, Влада, па сада кажете и Марко? Ко је Влада, ко је Марко, ко је Брано, ко је ту шта?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, рекли смо Марко ТО, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај, шта?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Влада, како се зове, председник општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве он везе има са издавањем потврде да нисте чинили кривична дела?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, како какве?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас, да ли Ви знате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Вероватно је полиција била под њим, ја не знам, ја сам Вашим овим иследницима што су ме испитивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису моји иследници, пустите се тих иследника, немам везе ни са каквим иследницима.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Откуд знам ја више у овој држави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко Вам објасни, Ви опет. Изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, баш сада иду питања о иследницима, да видимо, да сада одговори, господин Вуковић који је сведок овде, са ким је то он, каже, он је пре разговарао, да ли је разговарао са свим тим иследницима управо о овом предмету, о Зворнику где га Ви позивате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Баш о овом предмету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, рекао је у јануару, пре него што смо ми и добили предлог и одлучили да зовемо сведока, на захтев већа, никакав разговор није вођен.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Немојте, председнице већа, ја као бранилац, не могу да позовем ниједног сведока и да разговарам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ни ми то нисмо радили.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви имате ту обавест да је његов исказ који је дао као грађанин, он каже да је по позиву Тужилаштва дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас колега, да ли сам ја Тужилаштво?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: И скоро сам, исти људи су дошли код мене, уствари, звали ме телефоном и нашли смо се и Савић Горана, Сава, дали ми фотографију и оно картон од личне карте, да ли је ово господин Горан, нема десетак дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Савић Горан?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, овај, Саво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то Вас питао за овог Савић Горана?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ови иследници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иследници, чији, ког органа, полицајци?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: МУП-а Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А МУП-а, не знам ја, нема везе са нама, то је неки други.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Извињавам се, председнице већа, послали сте позив сведоку, прихватили сте, о истом предмету, о истом предмету,

инспектори полиције о томе шта он сведочи, која има сазнања, је он саслушаван и Ви кажете, то мене не интересује, то је МУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, молим Вас, веће је усвојило предлог да се саслуша сведок.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви сте председник већа Окружног суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Веће први пут саслушава сведока.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Окружног суда Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да вичете.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Највеће овлашћење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не Србије, Београда, колега. Шта хоћете да ми сада кажете?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Државе Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците шта, у чему је грешка, сами ми то објасните.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја Вам скрећем пажњу да се врше разговори са овим човеком у погледу догађаја о којима он овде треба да сведочи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нема везе са овим већем, ја Вам то опет објашњавам, нити смо тражили.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја да сам вршио разговор са њим о томе шта он да сведочи, био би ухапшен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, да ли је тај разговор који сте Ви обављали, а који ово веће није тражило, нити је до сада знало, имало неке везе са садржином Вашег данашњег сведочења?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, све ово сам рекао и њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Али, то је на захтев Тужилаштва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми нисмо ништа захтевали, то ћете у неком другом поступку.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, да ли је то овај исти, Ви сада одмах да тражите, из којих разлога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем проблем.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја уопште не разумем у чему је проблем, да су неовлашћено радили, на захтев већа, нису.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, председнице већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам објашњавам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви сте позвали сведока, господина Вуковића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, пре десет дана?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Десет, петнаест дана, у међувремену до њега долази полиција, иследници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није у међувремену, него раније.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Пре тога, 30. јануара сам саслушан у МУП-у у Чачку и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре позива који му је упућен.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: И пре петнаестак дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље питања.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, нема даљих питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, колега Ђорђевић, ко је први?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Председнице, ја бих молио за дозволу, пре него што поставим питање, да се консултујем са брањеником. Може колега Ђокић, уколико има питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, да искористимо време, па да направимо паузу, изволите. Сада завршавамо, нећемо паузу. Изволите колега Ђокић, имате ли неко питање? Немате, хвала, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако можете да се изјасните око ове потврде коју сте сада поменули, да ли су те потврде Вама издате на Ваш захтев или без Вашег захтева?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нисте чинили та дела, знате шта Вас пита тужилац?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не, коме би пало напамет тада, вероватно да су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко они?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Влада?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Влада и знам баш нас је питао овај један од официра војне полиције, имате ли ви потврде, прегледано све што смо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се враћате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да, да, оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је потписао ту потврду, да ли се сећате, да ли је би неки печат?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Како да није, општине Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која личност?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, председник ТО и председник општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два потписа?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два потписа, добро.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја сам баш дао овима, дао сам и овима из Хага и овима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто за нас примерак?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да сте ми тражили, донео бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам пошаљете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Које, потврду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Могу. То су сви они добили, апсолутно цела група, јер војна полиција, ја не верујем да неко није имао ту потврду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете Ви да нам то доставите?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања више. Могу да објасним, ако одбрани нешто није јасно, сведок је помињао Тужилаштво за ратне злочине. Тужилаштво за ратне злочине, као што знате, има овлашћења да расветљава и друге догађаје који нису везани за ово о чему ми данас судимо. Па, ето

једанод таквих захтева био је овој Служби за откривање ратних злочина и да се виде одређена сазнања, да ли овај сведок има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дакле, не у вези овог догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Господине Вуковићу, Ви сте у Вашем исказу рекли да су биле две групе из Краљева које су дошле?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не, нису биле две, дошли су из.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Из два пута, извињавам се, из два пута. Да ли можете нешто прецизније да нам кажете, када је дошла, да тако кажем, прва група, односно када су први дошли, а када други и са тим у вези, Славковић, звани Торо, у којој је групи био, ако можете да се сетите?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Сада датума тачно конкретно не знам.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Не, нису битни датуми, него.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Славковић Драган, Торо је дошао у другој групи и ту је у хотелу «Србија» упознао и своју садашњу супругу, имају троје деце и ето. Он је требао, по неким мојим сазнањима, он и још неко, да иде, да обучавају снајперисте, па пошто је то нешто отказало, а нама су били потребни снајперисти, остао је са нама и можда је једном или два пута су га звали, где су га звали, не знам. То је опет војно питање, нисам се ни мешао, а нисам ни био ту, него ми је Пиварски рекао. Ето то је оно што бих ја могао да кажем.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Везано са тим, да ли је тај задатак, ако знате, био везан за Зворник или је требало да иде Славковић даље у Сарајево?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја мислим да је Славковић требало да иде на Јахорину, на Романију, на неку од тих планина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Још нешто, везано за ову групу Пиварског, Ви сте рекли да је то била врло дисциплинована јединица, где се у сваком моменту знало где се који војник налази, а ово нисте коментарисали за «Жуте осе», за Жућину јединицу, а мене интересује из Ваших сазнања, да ли су се људи из тих јединица међусобно дружили, обзиром да је група Пиварског била врло дисциплинована, строго устројена и деловала као целина?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, нису се дружили. Прво, једино ето Нишки што је долазио због те девојке и мислим неко ми је рекао да је и он се оженио са том Драганом. Она је ту имала 18 година, на ивици малолетности. Ја сам строго пазио, водио рачуна и са њим сам се једном, нисам дао да изађе, тако, откачио, а нису се мешали, а што рекосте, «Жуте осе», ми када смо били тамо, нису постојале «Жуте осе». То сам касније, у августу месецу читао у новинама.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Само још једно питање. Славковић Драган нам је овде испричао да је био око 13., 14. маја на ручку код извесног Стеве и његове жене Ане, па је навео ко је отприлике све ту био и навео је да сте били и Ви, а повод приче је да се та жена жалила у време док, пре ослобођења Зворника, док су били редови за хлеб, да је једно лице за кога сада знамо да је имао надимак Бубица, улазио у колоне, дирао те жене српске националности,

хватао их непријатно за интимне делове тела и тако даље. Да ли се Ви сећате можда тог ручка, да ли се сећате тог разговора?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вечере?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Вечере, извињавам се.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Знам да смо били, али тог баш разговора конкретно не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте били?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: На ручку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код кога?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код кога?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, код тог Стеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стеве, а ко је тај Стева?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, ту човек из Зворника. Ја га лично нисам ни знао, ту сам га и упознао, разумете, на том ручку.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Само још једно питање.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Сада ја стварно то да се жалила или није, то стварно не могу да се сетим.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добро, само још једно питање, везано за овај Ваш задатак који сте имали, везано за обезбеђење и везано за «Глиницу». Да ли сте видели директора «Глинице» Јефту Суботића, упознали некада и моје питање везано, да ли знате, где се он сада налази?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Јефтић, како рекосте?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Јефто Суботић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам, рекао је да не зна.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Извините.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја не могу да се сетим, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да не зна.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Немам других питања, хвала. Имам још једно питање, на питање председника већа или члана већа, мислим члана већа, објашњавајући како је ко себе називао и како су и други називали, па да је било много војвода и надвојвода, Легија и тако даље?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не, један је био надвојвода.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добро, један надвојвода, да ли је било много тих мајора, који нису били прави мајори, него су их тако звали или су они сами себе називали?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Било је, било је много, тога је било још више него војвода и Легија, не знам стварно. Људи су качили чинове, нешто им је значило, сада.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: А са тим у вези, да ли је капетана исто било више такозваних?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ма, јесте, ја Вам кажем, свих чинова. Није било подофицира, то Вам гарантујем.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам једно питање.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Захваљујем, немам других питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било више имена, више истог имена који носи већи број људи?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Јесте, јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала лепо.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Јесте, имало је, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су звали некога од ових набројаних мајор?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, било је мајора, сада, да ли је неко имао надимак мајор или чин мајора, мајора је било колико хоћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Торо имао још неки надимак, осим Торо?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неки чин капетана или мајора?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не, добио је 1993. године, крајем или 1994. од мене чин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Прво мајор, па пуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајор, како се то од Вас то добија?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, ја као српски четнички војвода имам право.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се то добија то четнички војвода?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: То је моје лично, могу и Вама дати чин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сами себи дате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не, не могу дати сам себи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То питам, како се то добија?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја имам титулу војводе коју носим и мртав и мртав носим ту титулу, која је положена заклетва на олтару и све. Зато ја кажем војвода је имало колико хоћете, али правих војвода нема и ја сам председник Српског четничког покрета која је легална организација, која је на буџету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какав су однос имали овај Пуфта и Репић?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуфта и Репић, какав су они имали однос?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Пуфта и Репић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја не знам да су се икада срели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: То, ја мислим да се нису ни срели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој јединици је био Пуфта?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Он је био овамо са Пиварским.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуфта је био под Пиварским?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисмо то децидирано чули. Какав однос је имао Пуфта са Тором, Пуфта са Зоксом, обзиром да сте сви у истој јединици?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја мислим да су Торо, Пуфта били неке, нису нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били у неким односима?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Мада су ту предамном фино и пред Пиварским, јер ми смо тражили јединство јединице, а ако је већ долазило до размимоилажења или нешто, свако је ипак носио оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви били блиски са Тором, на пример?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Нисам нешто био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања да је он нешто испитивао, неке заробљенике? Он нам ту прича да је имао задатак од Пиварског, да је улазио, испитивао затворенике, Муслимане, да ли имају оружје, да ли не?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја то стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је имао бели опасач као војни полицајац, да је он био војни полицајац?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Појма немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, малопре рекосте баш супер организација, устројена, не знате чиме се баве људи?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, чекајте, војни полицајац, нисмо били тамо војни полицајци, шта је он радио пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он то каже, не кажем ја, ја Вам само предочавам.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Шта је он радио пре, ја то стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пре, него у Зворнику, нас пре не занима, ни после, само Зворник нас интересује?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Он у оно време док сам ја био, није био војни полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја не знам, ја сада од Вас први пут то чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ово што Вам ја кажем, није Вам познато, да је он улазио и испитивао неке људе, он лично нам каже баш у том периоду док сте Ви били на Економији, да је он ушао?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја био на Економији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не на Економији, пардон, у Зворнику, до 17.маја, значи у том периоду, да је он ушао баш на ту Економију, да је ту затекао тог Бубицу који је био непристојан према тој Ани Стевић и да је он ту нешто испитивао њега, зашто је он то радио?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не знам, ја тај податак не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви то не знате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Стварно не знам, нити знам како изгледа тај Бубица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, зато Вас питам, устројена јединица.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Нисте поменули да ли је Србин, нити Муслиман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, неко питање још, изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок је рекао да су они пре, него што су као група пошли у Зворник, да су добили нове униформе и нешто аутоматских пушака, па да нам каже, где су то они добили униформе, на ком месту и пушке и од кога, ко је то припремио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је све то, Пиварски, јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, рекао је Пиварски је нешто око униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, нешто смо имали, нешто нам је обезбедио Пиварски.

НАТАША КАНДИЋ: А где су то добили, на ком месту?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, кажем Вам, нешто смо имали, а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли у Београду или тамо?

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, рекао у Београду, пре него што су отишли.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја да Вам кажем нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Београду или у Зворнику?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја сам рекао да је Пиварски, а где је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, где Вам је дато то?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Кажем Вам да нигде ниједан папир нисмо потписали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, где Вам је физички дато?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не знам, Пиварски је узео, ја Вам говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Вама то предато у руке?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па, Пиварски је узео, ми смо, кажем Вам, овде из Удружења Срба из БиХ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у Београду сте добили?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: У Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са тиме улазите у аутобус?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Управо тако. Ја сам све лепо објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, па то да објаснимо. Има ли питања неких, оптужени? Изволите.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Немам питања, имам само једну примедбу. Никада нисам никакву потврду потписао, ово што сведок тврди да сам ја наводно јесу ли имали некакве ратне злочине или не, нити сам знао да су имали, нити сам знао када иду, нити сам знао да треба потписати какву потврду. Дакле, ја никада нисам потписао ниједну потврду и молим, ако већ има, да се таква потврда достави овде суду, да суд има.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Добро, ја ћу сада, господине Брано, да ли сте Ви потписали или нисте, ја то не знам.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Немојте казати, Влада је потписала, председник.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ево, ја ћу доставити ту потврду суду, ја где је печат тамо Зворника, општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу Вам сада адресу овде написати.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Чак, штавише, дао сам и овим полицајцима, ево задњи пут. То сам рекао и овим хашким истражитељима, све оно како стоји, ја сам рекао, ништа нисам измислио.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Замолио бих судију да нам достави ту изјаву, ако већ има његову коју је давао, јер ми немамо те изјаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те изјаве ми не користимо, то се не користи у предмету, такве изјаве се не користе. Мислим, ако су дате у фази истраге.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Али ипак, чувају се, имају негде тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још неко? Нема нико више, да ли је тако? То је адреса па Ви само у коверат то ставите, адреса и број предмета, да не би лутала та потврда.

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: За колико да Вам доставим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чим пре.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли трошкове за долазак данас у суд и колико?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Имам, али не треба ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тражите, за долазак у суд?

СВЕДОК МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам, само нам то доставите.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се пауза у трајању од двадесет минута.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес настави након паузе.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Којић Радомир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Бранко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранко. Када сте рођени?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: 05.08.1958. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком месту?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: У осмом месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, у ком месту сте рођени, где?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Август, 05.08.1958. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Доња Борна, село Доња Борна, општина Мали Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доња Борна?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Борна, Мали Зворник?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Мали Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта сте по занимању?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: По занимању сам аутомеханичар и возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли радите негде?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, радио сам у «Новом извору», а од 1994. године не радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, незапослен тренутно?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Незапослен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте можда у сродству или у завади са Грујић Бранком, Поповић Бранком, Славковић Драганом, Кораћ Иваном, Филиповић Синишом или Драгићевић Драгутином?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, добро. Ви сте као сведок пре судом дужни да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Запрећена је и затворска казна до пет година. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико сматрате да бисте могли да будете изложени кривичном гоњењу, тешкој срамоти или знатној материјалној штети. Ја ћу Вам сада прочитати ову заклетву, па Ви понављајте за мнош, због тих наочара. Заклињем се да ћу о свему.

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Заклињем се да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога.

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: И да ништа од онога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што ми је познато.

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

Сведок Којић Радомир, од оца Бранка, рођен 05.08.1958. године у месту Доња Борна, СО Мали Зворник, по занимању аутомеханичар и возач, тренутно незапослен.

Сведок упозорен на дужност казивања истине, последице давања лажног исказа, након што је положио заклетву пред судом, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде пред овим судом води се кривични поступак против више лица, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Овом оптужницом ставља се на терет поменутих лицима извршење више радњи, као што су присилно пресељење цивилног становништва из села Козлук и Скочић у јуну 1992. године, злочини у Дому културе у Челопеку и злочини на пољопривредном добру Економија и месту званом Циглана. Из неких исказа произилази да и Ви имате нека сазнања о неким од ових објеката, па да нам кажете прво, да ли познајете некога од ових оптужених? Ја ћу Вам и њихове надимке прочитати, Зокс, Торо, Лопов, Војвода, Босанац, Павловић Марко, Брано Грујић, да ли знате те људе?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Брану Грујића знам као име, јер је председник општине био 1992. године, мислим, ја ту живим тамо у Србији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је близу?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Нема, само преко моста. А као човека, нисам га видео, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког Марка Павловића?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? А ове друге надимке?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: За Тору што сте поменули, то сам чуо, он је био код нас у «Новом извору» у Циглани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Новом извору»?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то у Каракају?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: У Каракају, где ја радим, у «Новом извору».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког Зокса?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? А за неког Пуфту, за неког Лопова, за тако неке надимке?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Слабо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је Вама познато нешто од ових догађаја, да ли Вам је познато нешто да су неки људи из Козлука исељени у јуну 1992. године?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, ја сам радио од 1980. а у «Новом извору» радим у фабрици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У фабрици до 1994.?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: У фабрици «Нови извор», Циглана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 1994. године?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте радили тих четрнаест година, на ком радном месту?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Ја сам радио као возач у набавној служби све до 1989.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: 1989. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као возач?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да, као возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали задужено једно возило или?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не, возач сам био камиона, теретног, «Застава», «Турбозета».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, возило, «Застава»?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: «Застава Турбозета».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Турбозета»?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико то има тона?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Пет тона, 317-73 је регистарски број био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И само то сте возили?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да, возио сам некада путничко ауто, јер ја сам био у управи годинама, имали смо и путничко ауто «Кеди», «Поли», то зависи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате Ви неки надимак?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Тајин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тајин?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када се заратило, да ли се нешто променило у начину, у режиму рада Циглане или?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Пре 1989. године, ми смо били, једна фирма Каменолом, јединица и Циглана, а ја сам радио у радној заједници у управи. Међутим, после су променили директора, дошао је нови директор Милорад Јовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је он дошао?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Он је дошао 1989. ја мислим, ту негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислила сам ово од априла 1992. године, сада почиње рат, шта се ту мења?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Април 1992. године, тада је био директор Милорад Јовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и шта се мења ту сада, колико, да ли се мења нешто у процесу рада, у броју запослених, то нам испричајте?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да Вам кажем искрено, то је било у априлу, када се заратило у Босни. Ја живим у Србији. Тог дана пошао сам на посао као и сваког дана, милиција на мосту Каракају, то је прелаз у Босну, рекла нам је да је се загуњвало у Каракају, можете ићи на посао и не морате. Међутим, ја сам тог дана отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прешли сте ипак?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Тог дана сам отишао на посао у «Нови извор» у Каракај. Дошли су већински радници, сви наши радници, било је можда 70% Муслимана који су радили. Они су сви дошли на капију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Тог дана, сви су дошли радници, Козлучани, мислим не сви Муслимани, пар Муслимана Козлучани. Портир им није дао да уђу. Рекао је да не могу они радити. Ко је портиру наредио, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Портир им је рекао да не долазе?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да, да се врате, да не могу да уђу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тај дан или и иначе?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не, тај дан. Сутрадан већ нису долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису ни дошли?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Нису се појављивали, само први дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, више је било Муслимана радника него?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Било је Муслимана 70% у фабрици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Циглани?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: У Циглани, «Нови извор».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви остајете да радите тај дан?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Ја сам нормално остао. Срби који су дошли, међутим директор, тај Милорад Јовић, тај дан није дошао. Он је рекао као да је болестан, ово, оно. Сутрадан направили су барикаду од Каракаја према Зворнику, према Дивичу, Зворничани. Искрено речено, ни ми нисмо ишли на посао пар дана. Међутим, после када је директор дошао, позвао је све раднике Србе који су остали, дао је радну обавезу, да се мора на посао долазити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Ми смо се сви одазвали тој радној обавези и ја сам долазио на посао нормално радио, јесте мањи обим радника био, јер је велики број био Муслимана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, сада их нема, како се то осећа у процесу рада?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, ишли су само на ту варијанту да не би се пећ угасила, а други објекат, бетоњара иза, за бетонске блокове, то није радило. То је стало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Ви радите сада као возач, смањено се обим посла?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Ја сам тог момента био референт набавке у Циглани, јер када је дошао нови директор, он је мене узео да будем референт набавке у Циглани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте и даље возили или сте?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: И тог момента био је велики број уплата грађанског материјала. Многи људи су мислили да ће, заратило се, остати без материјала. Међутим, ја сам, што се каже, набавка је слаба била. Било је нас више возача. Има возача који су возили веће камионе. Роба је се нормално возила, на пример, у Србију, нормално у Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уплата у смислу да су људи ту из Зворника уплаћивали, куповали материјал?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, да, уплате које су извршене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раније, а није им још роба испоручена?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Роба није испоручена, роба је се поручивала, нормално, долазио сам на посао нормално све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви носили ту робу?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Возио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте све возили?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Јесам, да Вам кажем искрено, ја сам, овај, камион са другог објекта дотерао, можда отерао две, три туре, а иначе референт набавке сам био, с обзиром да нема ништа да набављам, зато сам, било је пар возача Муслимана, па слободни камиони који су остали, нису се возили. Онда, имао сам у међувремену, наш бивши директор Недељко Лајић, он је из Митровице родом, њега сам одселио, добио је папире, ко је издао папире, не разумем се у Кризном штабу, ваљда у Војном одсеку, да се исели и ја сам њега иселио у Сремску Митровицу са мојим камионом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коју робу сте испоручивали?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Блокове, цреп, блок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме сте носили?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, ко је уплатио, ко је извршио уплату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По кућама?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да, да, кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте носили и Србима и Муслиманима?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не, каквим Муслиманима, ти ниси могао отићи, товарио сам у Циглани, фабрици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: И возио у Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у Србију?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: У Србију, па где ћеш возити у Босни. У Србију, у Србију је вожено, ко је имао уплату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то су људи који су из Србије уплаћивали?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Из Србије који су уплатили. У нас је роба, што се каже, 50% ишла у Србију, јер то је граница, само Дрина раздваја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О ком периоду то сада причамо, да ли је то почетак, април?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, то је било, ја мислим, почетком маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте пута тако носили робу у Србију?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, што се каже, камиони су ишли пар пута, не знам тачан број. Можда сам ја једно три, четири туре одвезао, није битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је регуларно купљена роба раније?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па уплаћена, па није испоручена?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да, ко је уплатио робу, имао уплату, све је нормално, јер они су се људи уплашили када се заратило, да ће остати без робе. Међутим, директор је рекао, што се тиче тога, испорука робе ће свакоме бити ко има уплату. То смо превезли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко од радника сада ради ту на пећи, у Циглани, на производњи црепа, цигле?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, радили су сви претежно Срби који су, они су радили. Међутим, после тога, можда крајем маја, почела је мобилизација Срба, да се мобилише. Многи су људи јурили да би добили радну обавезу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не иду у војску?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Ко добије радну обавезу, он не мобилише га. Директор је давао радну обавезу само онима који су на кључним местима, на пример, печачима, сушачима, без којих не може Циглана да ради, а иначе, ако је неки обичан радник, он је ишао на положаје. Тако је било, на пример, оде овај, оде овај, све мањи и мањи број људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви мобилисани?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Нисам, ја сам из Србије, ја немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали обавезу?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Ја не подлежем мобилизацији, само сам имао радну обавезу, што се каже, а мене нису могли да мобилишу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви све време радили?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, радио сам један период и после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте радили мај, јуни?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Ја мислим да сам половином јуна отишао кући, јер колега Гордијан, он је узео мој камион да вози, ја сам, у мене разболео се отац, ја сам био одсутан једно месец и по дана и те године је и умро. Када сам се вратио, овај, директор Миша је још био тада и после тога је дошао нови директор, нови директор Јован Митровић он је дошао крајем 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, једно време нисте ту били?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Био, па, на почетку сам био. После сам месец и по дана био одсутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, испричајте нам шта је било на почетку? Када тог Тору упознајете?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Тору?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, да Вам кажем искрено, био је смањен број радника. Једне прилике доведена је једна група, група радника, људи и распоређена је, распоређена је у фабрици производње црепа и блока, који су товарили, а то су били Муслимани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њих довео, да ли сте Ви били ту када су доведени?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Тај дан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Јесам. Када су дошли, тај дан, био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам испричајте.

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Јесте, јесте, тај дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко те људе доводи?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, дошло је можда једно двадесет, двадесетпет, не знам тачан број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме долазе, ко их доводи, ко их смешта, то нам мало ближе, ако можете испричајте?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, да Вам кажем искрено, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искрено и тражимо, не неискрено.

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не знам, не знам који је био, мислим војник, овај. Када је било ујутру, директор је наредио возачима, ја мислим да је то Гордијан био, да доведе, да иде са два војника. Два војника су отишла и довели су на камиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем, да овај иде Гордијан, где да иде?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да иде да повезе, да се јави војсци маскираних људи, они су били у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су ту дошли?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да, да се јави возач двојици људи, они су дошли у круг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, ујутру долазе два маскирана војника?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да, да, у круг су дошла двојица и довели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не разумем маскирани, у маскирној униформи?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Мислим у војничком оделу, на то мислим, у војничком оделу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи долазе два војника ту?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже директор?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Отишли су, отишли су и довели су, не знам тачан број, да ли је 20, 25, око 25 људи и довели су их у Циглану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле их довозе?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Ја мислим, колико се причало, да су их довели са Економије, из зграде Економије, ту одмах поред нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је близу?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Одмах, нема 500 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ти војници, да ли сте Ви имали прилике да се упознате са њима, ти што су дошли?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не, па тог момента, што каже, када је запуцало, бежиш само у круг, у халу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је пуцало тог јутра?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам схватила да тог јутра нешто пуца?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуца?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Зашто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, када је запуцало, бежали, пуцали?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не, не, када је запуцало, ми смо били сви, радници долазили, али нико није био тог момента од Срба мобилисан. Ту ко је изазвао рат, ко је улетео туде, углавном, нико не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам то питала. Ја питам, тог јутра, када долазе та два војника, да ли је ту нешто неуобичајено, да ли се ту пуца?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, нисам могао да запамтим?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не, не, нормално је било, али мислим, отишао је камион и довезао је те људе и они су те људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су ти људи изгледали?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Људи како су изгледали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, да ли сте познавали те људе?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Ниједног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате да су Муслимани. Када сте то сазнали?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, знаш како знамо, када су их довели, распоредили су их да раде нормално и они су ту спавали у објекту, због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Циглани?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да, у Циглани су спавали, у згради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, ја сам, када су њих довели те Муслимане, они су њих распоредили. Ја се сећам баш туру сам одвезао бетонског блока на Циглану, они су ми натоварили, на објекту Циглане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су значи то товарили?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Они су распоређени само да раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко су их «они» распоредили, ко?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, директор је био и та двојица војника у оделу, а то је тај што га звали Торо, Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он довео те људе?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Он, не знам, не знам ко је довео, само знам да су, нисам сигуран да ли је он, само знам да је он долазио сваки дан после на посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сада кажете двојица тих, један Торо, кажете, двојица их довели? Да ли је он био један од те двојице или не?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Двојица људи у оделу војничком. Не знам да ли је Торо тада, углавном сутрадан је Торо, сутрадан је Торо долазио, обезбеђивао је још један војник са њим, они су били у оделу војничком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Војничком, у војничком оделу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каквом?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, ја мислим, зеленкастом, маскирном, војничком оделу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када Ви тог Тору упознајете?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, тада је, он је свако јутро долазио на посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли он ту ради?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Он је свако јутро долазио код директора тамо и он је обезбеђивао те људе који су дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од чега их обезбеђује?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Откуд ја знам од чега, углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте схватили ту, која је његова улога, шта он ту обезбеђује?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па то су као Муслимани, он је њих обезбеђивао, доведени. Ја не могу, одакле су дошли, мислим знам да су са

Економије доведени. Да ли су заробљеници, да ли су добровољци, да раде, углавном он је чувао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то људи затвореници или су слободни људи?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте могли да закључите?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, вероватно, вероватно су били заробљени, нису се добровољно јавили сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, из ког су места они, одакле су ти људи?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Ниједног нисам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте познавали?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Ниједног, ниједан није од наших радника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да причате са њима, да контактирате, обзиром да раде ту, да утоварују то?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Момци су радили, да Вам кажем искрено, утоварали до два сата, у два сата они су затворени у згради где су спавали. Тако је, били су пар дана, ја сам био док су они доведени, једно десетак дана и после тога, отац ми се разболео, ја сам отишао. Био сам једно месец и по дана. Када сам се вратио, они су били одведени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису били више ту?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Нису више били. Они нису ту дуго времена ту били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта се дешавало за тих десетак дана док сте ту и они и Ви?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Нормално, нормално се одвијало, у Циглани нормално, није их нико малтретирао. Што се тиче њих, није их нико тукао, јер нормално портир, искрено речено, они када су ишли да товаре блок или цреп, портир је стајао поред њих наоружан, обезбеђивао, значи то вероватно да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај, кажете, Торо што сада сваки дан долази ту на посао, кажете, још један са њим?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Још је био један војник у војном оделу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је долазио исто тако сваки дан или који је дошао први дан?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Сваки дан су долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се тај други звао, да ли се сећате?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао тај други?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Торо, колико се сећам, пре петнаест година, он је био дечко вишљи, висок, мршав, висок, мршав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај други?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Други је, ја мислим да је дебљи од њега био дечко, њих двојица, али нису их уопште малтретирани, нису, они су са директором свако јутро били код директора тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта раде код директора?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Откуд ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Они су ту као да обезбеђују те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да их чувају?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да их чувају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од чега их чувају?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега их чувају?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, да не побегну, да не побегну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су бежали?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Није, касније сам чуо, када сам био кући, да су двојица побегли из Циглане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је рекао?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, радници, када сам се вратио, један портир Драган Лазић, он је чувао и са пушком ваљда на линији црепа, они су га ударили нечим, разбили су му главу, отели му пушку и побегли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте Ви регулисали то Ваше одсуство? Да ли је то било боловање, одмор, шта је то било?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да Вам кажем искрено, мени је директор, да ли је писао годишњи, али у мене отац се разболео тада и он је мене пустио, јер нисам ни могао да радим набавку. Набавке тада није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли баш ниједном нисте дошли или сте по неки пут свраћали, у том периоду када Вам се отац разболео?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не, не, он мене када је пуштао, ја нисам долазио месец дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште нисте долазили?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не, не, јесам после долазио, вратио сам се ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када више ови људи нису били ту?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Они нису били више ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нас ови људи занимају, добро.

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не, не, нису били када сам се ја вратио, они су отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, на том обезбеђењу, осим Торе и тог још једног пунијег, да ли је још неко био?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Нисам примећивао, ја кажем, после 1993. долазило је на пример војске, али то је из наше, како да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, сада нас ово занима док Ви нисте отишли. Да ли је долазио неко ту да их обиђе, Тору и тог још једног момка, можда од неких другара, војника, да ли сте то приметили?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Знам да је само била, једна женска је била, директора секретарица, упознала се са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога је знала?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, она је била директора Милорада Јовића секретарица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звала?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште се не сећате или би препознали име?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Што се каже, не бих је препознао сигурно, а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него, име, име?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не знам. Знам само да је она била њихова, а сада шта је, пријатељица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чија њихова?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, тог Торе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле је био тај Торо?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Причали су да је из Краљева, не знам, нисам сигуран, из Краљева, Крушевац, где дође тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био наоружан?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не знам, не могу ништа рећи, био је у војном оделу је био. Ниједног момента није тукао, није провоцирао, нормално је, радници су радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је ту неки човек убијен на Циглани?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јуну месецу?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни чули?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Нисам уопште упознат са тим, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овде у оптужници се ставља на терет, између осталог и том Тори и још једном из оптужнице Кораћ Ивану, да су са још неким лицима пљачкали напуштене куће, тако што су изводили ове оштећене Муслимане са Циглане и са њима ишли превозним средствима по Зворнику и околним местима, узимали ствари из кућа и то пљачкали. Да ли Ви о томе нешто знате?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Шта, да ли је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви нешто о томе знате?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Судија, што се тиче тога, ја колико знадем, он је цело време био у Циглани, да је пљачкао, да је ишао, не верујем, јер сам га видео у Циглани, стално је био. До 2 сата, у 2 сата су одлазили кући. Свако јутро су долазили на посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада тог Тору негде возили камионом?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Тору?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, имало је, тај папир, то је директор добио, сав грађевински материјал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који папир, нисте поменули никакав папир?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, сада кажем, директор Милорад Јовић он је добио папир, да ли од Кризног штаба, да се сав материјал који је у Босни, одвежен, да се врати у Циглану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Као неплаћена роба и то су они радили, ишли су значи возачи, па то су они товарили и довозили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте то робу издавали без да је плаћена?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Откуд ја знам шта је било, то је директор са тим упознат и углавном он је добио папир да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зар нисте Ви референт набавке, ја сам тако схватила?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Шта нисам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Референт набавке?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Ја, нисам то ја, ја кажем то је директор рекао. Ја сам био референт набавке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас, с обзиром да сте референт набавке, да ли Вам је познато, како су то људи добили робу, а нису ништа платили, шта је то било?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Како се заратило, ко је донео одлуку, то су горе у врху, у Војном одсеку, директор каже да има папир, да су ти добили, да је тај Торо добио папир да има право да иду, да товаре робу, да довозе у Циглану, у круг. Он није возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је Вама рекао то директор?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па знам ја да су ишли возачи, ишао је Стево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада видели такав папир?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Стево Ракић је ишао, ишао је Гордијан. Ишао сам ја једну туру из Козлука блока дотерао, лично ја сам ишао да те блокове дотерам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели тај папир?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Нисам, то је папир директор дао, наредио директор, тврди да има тај папир. Ниједан возач није смео отићи самостално, него, они су све са директором тамо, све, што се донесу одлуке, то је директор одговоран за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко они?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па из Војног одсека, Војни штаб ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, не знам који људи који су, само знам да је директор наредио возачима да иду, да се роба све која се нађе од «Новог извора» да се довлачи у круг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сада то иде, где се то иде за то?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, ишли су у Козлук, околина, околина Циглане, Козлук, где су нашли блок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знају да је то од Циглане материјал?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, зна се производ Циглане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, производ Циглане се зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знају да то није плаћено?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, није то, они су купили редом, тако, где год се види материјал да се довлачи у круг Циглане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се довлачи?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било људи ту, газде тих кућа?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не, то су Муслимани отишли, они су то купили од ових, од Муслимана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то само из муслиманских кућа?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од српских не?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, не из српских кућа, него само где је муслиманска кућа била, где нађеш, они су довозили ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте само једном ишли?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Једну туру сам довезао блока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким сте ишли?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Ја мислим са камионом овим, ФАП-ом великим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ФАП велики?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да, Стеве Ракића што је возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стеве Ракића?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај исто радио?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Било је нас шест возача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Велики ФАП?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са ким од људи сте ишли? Ви возите и ко је још са Вама на камиону?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Што се каже, не могу да се сетим, да ли је био овај што је утоварао на камиону или је ишао колима са њима, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који овај?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, Муслимани су товарили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли онда и они се попну?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иду и они са вама?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да, али претежно су они са колима њих одвезу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли иде неко са њима као шеф да им каже одакле, шта?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, то је, ови који су обезбеђивали, тај Торо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Торо?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да, он је био за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте Ви пута са Тором ишли?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, ја са њим нисам ишао, ја сам само ишао са камионом, али Торо није био са мном у кабини тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је био у колима?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, ишао сам, ишао сам, кажем, туру из Козлука, бетонског блока сам дотерао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само једанпут?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да, а после тога када сам отишао на одмор, после је Гордијан возио моју «Заставу» када сам дошао, они су и разбили то ауто и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то нека мања «Застава» можда?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, пет тона, «Турбозета» камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тог пута када сте ишли у Козлук, да ли су улазили ти Муслимани у куће нечије, нешто да товаре из кућа?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само напољу материјал?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Само напољу материјал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да су ти људи некада скупљали неке фрижидере, замрзиваче?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не знам, то је могуће да су скупљали када сам ја, то када сам ја отишао, сви Муслимани нису били се скроз ни иселили. Ја мислим да тада Кула није била ослобођена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Козлук је био ослобођен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите ослобођен?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Нису, јер, на пример, дуже времена су били Муслимани на Кули. Кула је касније ослобођена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на шта касније?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на шта касније, касније од чега?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, када се заратило у априлу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па је после Кула, добро.

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: То кажем, Кула је касније ослобођена. Мислим било је Муслимана туде и због тога причам, јер ја сам једно време, када сам се вратио после, возио са Јошанице агрегат, где нам је био мајдан за бетонски блок, па се сећам да смо морали да стављамо лим, метални лим да не би, не дај Боже, што каже, запуцали, јер скроз околну шуму су биле, у таквим условима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, овај Торо, наш оптужени каже да сте Ви водили то шта ће да се утоварује?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Нисам ја возио, Гордијан је возио моју «Заставу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, каже шта ће да утоварују, то је водио шофер Тајин, не каже, ја сам само био шеф обезбеђења, чувао да не побегну, а шта ће ти Муслимани да утоварују, то је водио шофер Тајин, каже?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Ја, колико знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то Ваш посао био да одређујете шта?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не, ја нигде са камионом нисам макао без одобрења директора. Где год је директор послао, могао си да идеш, а ти да идеш сам, ниси смео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тог пута када сте ишли у Козлук, ко је Вама рекао идете у Козлук и узимате материјал и то?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Директор наредио, а они су били обезбеђење, Торо, он води то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко одређује шта се одакле узима, Ви или Торо?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Торо, шта ћу ја одређивати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето Торо каже Ви?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Шта ћу ја одређивати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам ја, ја Вам само кажем шта он каже, чућемо после и њега.

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Шта ћу ја одређивати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Исто тако каже Торо да су они скупљали и фрижидере и замрзиваче, то дотеривали на Циглану. Шта у вези тога можете да кажете, из кућа скупљали, па дотерају на Циглану?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: То је могуће да су дотеривали када сам ја био одсутан, јер ја сам отишао, они су после мене били још сигурно месец дана. Шта је било на Циглани, где су дотеривали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После не знате, добро. Да ли сте Ви некада видели да је неко дотерао неким другим камионом од тог другог, можда од Свете, телевизоре, фрижидере и тако даље?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Да ли сте чули да је била нека комисија ту у Циглани која одређује да се неке ствари ту сортирају, продају даље, па долазе људи па купују ту неку робу на Циглани из магацина?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, било је, у нас је било стовариште, али да Вам кажем искрено, ја када сам отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За коју робу стовариште, коју ви производите?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, било је робе грађевинског материјала и било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, мислим на другу робу?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Стоваришта, било је, било је, у стоваришту је било разних производа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било фрижидера, телевизора?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Није било, можда су они довлачили после фрижидере. Ја знам да ја нисам довлачио тај фрижидер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви то не знате?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Ја то не знам, јер остао је Гордијан да буде возач и Стево Ракић, ја сам отишао кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је чувао те раднике још, да ли чува неко и од портира?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, било је, наши портири, било је Драган Лазић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су и они ту радили исто?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Они су у кругу обезбеђивали само, само у кругу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да је нека роба преношена преко границе, тамо у Србију, осим оног што сте причали, роба која је купљена раније?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не знам, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте преносили робу у Србију, што је већ купљено раније? Да ли сте имали отпремнице, фактуре, како сте?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, преко моста је полиција, полиција је била, не можеш претерати робу без папира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је нека роба пљачкана из Босне и пребацивана у Србију, техника и то?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви нам сведоци кажу да је то била општепозната чињеница да је цео Зворник пљачкан и куће напуштене и радње и продавнице и магацини у граду. Да ли сте Ви о томе упознати?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Куће јесу биле исто, касније су биле што се каже, без кровова све, али ниси ти могао украсти да однесеш преко моста, има полиција преко моста када возиш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Вама нису познати ови наводи окривљеног да су ту телевизори, фрижидери складиштени, дотеривани у Циглану?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: То сам, ја сам отишао када ми се отац разболео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је неки магацин био у Робној кући у граду, да се и ту нека роба доносила, из продавница?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Хладњача» нека, да ли сте чули за «Хладњачу»?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Каже овај директор Миша Јовић, каже, затвореници су сваки дан ишли да пуне камионе блоковима. Имали смо два камиона, један је возио Стево, а други Тајин. Муслимане који су остали у фабрици, чувао је радник Циглане. Колико сте Ви пута ишли, кажете, само једном?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Ја сам, ја сам, мене је Миша звао и он је мени рекао, он зна добро, рекох, Мишо, он је рекао, међутим, можете Мишу да зовете, да је Гордијан возио а не Тајин, јер ја сам отишао на одмор тада и када сам дошао са одмора, пун камион је био отпремница и они су камион разбили тај дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели некада да неко долази ту да купи нешто на Циглани?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да купи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, од неке робе?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки људи да долазе?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, било је стовариште?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стовариште је било?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, било је стовариште пре рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, за време рата, да ли су долазили да купују?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: За време рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте Ви ту били?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Није, коме ћеш продати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, Срби можда.

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цреп или нешто?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Цреп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Циглу, не знам?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Једино уплата која је била, то је нормално, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су примане уплате?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, то је продаја, немам ја ништа са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је ту било?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, вероватно је било, да је продаја примала уплате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте за то време имали прилике да видите да неко упада ту, да нешто, неки други војници да ту упадају, да је неко од тих људи повређен или да су нешто пуцали?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На те људе ту?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Затворене?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Ја колико знам, затворенике нико није малтретирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је те људе затворио?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не знам, они су доведени и ту су радили и били су затворени где је у нас стовариште било, у згради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватила сам то. Ко је те људе, ко је њима дао статус да буду затворени, заробљеници, да ли знате то?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њих затворио?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте причали ту?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не, не знам ко је затворио, само знам да су довежени са Економије. Они су доведени код нас да као радници да раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватам то, него Вас питам, знате ли ко је њих уопште затворио, да буду затворени, ко је одлучио да они буду затворени људи, то Вас питам?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не знам, откуда ја знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни са тим Тором причали одакле доведе ове људе, који су то, који су то Муслимани, да ли су то комшије Ваше или су неки даљи, одакле су дошли, из којих су места, да ли сте причали са њим?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, они су били, кажу, затворени на Економији доле и довежени су са Економије да раде, а ко их је затворио на Економији, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ти људи били у униформама или у цивилу?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не, у цивилном оделу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивили су били?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какав је био тај смештај њихов ту, како су они смештени?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, били су у једној просторији, ја сада не знам, нисам улазио у просторију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једна просторија?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Једна просторија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте никада ушли?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Нисам, једна просторија је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је била пре рата, та просторија?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, стовариште, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је та просторија изгледала иначе?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Зидана просторија, одељење, соба, као соба једна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био бетон, паркет, под, патос, шта?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Није паркет, бетон ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бетон?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Бетон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било кревета, да ли је било воде?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Нисам прилазио тамо, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Нисам прилазио њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки мокри чвор у тој просторији?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, вероватно, јер тамо је стовариште, имало је мокри чвор на стоваришту, сада, углавном су били сви у једној просторији затворени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Вама није познато да су ти људи Муслимани ишли по кућама и из кућа нешто износили?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ само тај материјал који се нађе напољу?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Ја знам, ти људи да су ишли материјал купили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Споља?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се нађе?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да, а да ли су они купили, овај, по кућама, то има други возачи који су ишли и шта су радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, шта су радили?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су радили?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, да ли су пљачкали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли јесу?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Углавном ти су људи доведени у Циглану да утоварају блокове, да раде у производњи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали плату ти људи?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, имао сам плату, како нисам имао плату, радник, сви су плаћени радници који су радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, питам за ове што раде, затворенике?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били некада у прилици да неко заустави Тору, па да он покаже ту потврду или нешто?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не, нисам, ту потврду Миша Јовић каже да има, да је постојала потврда, ко је издао, то ја не знам, мислим, то је директор за то одговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки возач Бабин?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је његово име?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не знам. Знам, он је возач Најошанић, Бабин га звали, он је из Босне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Босне?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже један оштећени који је био ту затвореник, да су ту доведени са Економије на Циглану и да су онда ту, једни су радили ту у производњи, а једни су каже ишли камионом у пљачку и роба се доносила у Циглану, каже, камион се товарио тако да унутра иде та техника и то, а околo иде цигла и онда то иде за Србију. Да ли Вам је нешто о томе познато?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не, ја знам што је товарено, товарено је чиста роба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је писао отпремнице, у ком оделењу се то радило?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Које отпремнице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отпремнице, фактуре, када робе иде?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, продаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту продаја?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, да, оделење продаје, роба која је плаћена, ми продајемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за надимак Пуфта?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Сава, Саша?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је тај Бабин натоварио неки алкохол, па имао неки проблем, сукоб на мосту са полицијом или тако нешто?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Искрено речено, као кроз маглу се сећам да смо имали неких проблема, а то је ишла продаја, то је референт продаје са њим био, па су враћени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то било, када је то било?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, за време, у мају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте Ви ту били? Да ли сте радили тада?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не, тада сам био одсутан, само знам да су, али нису им одузели, вратили, не знам ни ја неки алкохол.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта је то било?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Онда знам за Гордијана, јер директор је узео Гордијана, Гордијан је возио, зато је директор погрешио, што је рекао да сам ја возио, Гордијан је возио мој камион. Ја сам отишао кући. Једно време сам

био, а после сам отишао и ја када сам се вратио, ти људи који су били у Циглани, више нису били ту и ови који су обезбеђивали, нису били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког Нишког?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Причало се стотину имена, али паравојних, Нишки, Студени, разних имена, али нисам видео тог човека никада. Причало се разних имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неко питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, шта се ноћу дешавало са тим Муслиманима, да ли су били закључани ту или?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: У Циглани? Они су били у Циглани у просторији, нису излазили ван круга, мислим, овај, после, затворени.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Закључани?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Под обезбеђењем, затворени у згради.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми само још једно питање, по ком основу тај материјал је, ја нисам разумела, по ком основу се скупља тај материјал из муслиманских дворишта?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Директор, директор Милорад Јовић, он је рекао да има папир и он је наредио том.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав папир?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да је добио од штаба папир да се може да прикупља роба, то директор знаде, директор, генерални директор Јовић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да се из дворишта муслиманских кућа скупља грађевински материјал?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли је објаснио он, по ком то основу, какав папир?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: То је, то је директор рекао, добио папир, као да би од тих средстава, што каже, ваљда плаћао ове што су их обезбеђивали. То је директор са тим упознат.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, хвала.

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Они плату нису имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се скупља материјал да би њима плаћао?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Тако се причало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда значи неке се то продаје да би се добио новац?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, вероватно, не знам ја, углавном та је роба довлачена на стовариште у Циглану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешавало са том робом, Ви довезете и онда?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, вероватно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се складиштила, да ли је био ту неки магацин?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Како да није, фабрика има све, сада та је роба, вероватно је та роба продавана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Ви нешто о томе?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не знам, то је продаја ту, има комерцијала продаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања још, тужилац можда?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Разумео сам да сте објаснили да је Економија близу Циглане?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сте рекли да је удаљена?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Једно пола километра, петстометара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто се иде са камионом да се доведу људи са петсто метара, зашто нису дошли пешке?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, ја не знам, директор је наредио да оде камион да их доведе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да је Торо одлазио у два сата кући?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Он је радио обезбеђење. После су затвореници, чува их портир у Циглани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, да ли је одлазио кући у два сата?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да, нисам ја сваки дан, јер ја када сам ишао више пута у набавку сам био, да дођем тај дан и останем кући на ноћ, они су били да само обезбеђују њих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко обезбеђује њих када Торо у два сата оде кући?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Ако су затворени у ту зграду, буду ту затворени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли они њих закључају па оду кући?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то иста просторија где они раде и где их он закључа или су то различите просторије?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, просторија је соба.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, мислим, да ли су различите просторије, да ли су две просторије, у једној раде, а у другој?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не, они су радили производњу, у фабрици, на линији, на пример, на линији производње.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је друга зграда, друга просторија?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Друга, друга.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете, ниси могао преко моста да упртиш робу и пронесеш поред милиције?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је могло са камионом?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, не може, милиција контролише аута шта возиш.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим, нормално је да не упртиш фрижидер, па да га носаш, него, смисао питања председнице већа је био у томе, да ли је та роба која је одузимана, прикупљана, како Ви кажете, од муслиманских кућа, прелазила мост и одлазила за Србију?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Нисам ја упознат.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли када си ти ишао тај пут који си објаснио, где си одвезао робу?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Ја сам робу одвезао на стовариште, робу из Циглане, производ наш, који су натоварили горе, бетонски блок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оно што сте скупљали, донели сте у Циглану?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Није он говорио о техници.

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: То нисам рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли си ти робу ту коју си довезао, некеме предао, да ли си имао обавезу ти да предаш?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: На стовариште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Неком лицу, како сте утврдили шта си дотерао?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Коју робу, коју сам дотерао одавде?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово сада када си ишао ти једанпут?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: На стовариште, на стовариште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које дајете, коме се раздужујете, кажете?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Све је на стоваришту скупљана та роба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ту прима?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, продаја, ко је задужен од продаје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како утврђују шта си ти дотерао?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, на пример, натворен је камион блока и то је дотерано на стовариште, пребројано, продаја, колико је робе дотерано.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ти предајеш или неко други?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, референт продаје, када довезеш робу, истовариш ту, на стовариште, наше ту, у фабрику Циглане, истоварена је роба.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се ти на тај начин раздужујеш са робом или треба неко?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не, нисам ја робом ни задужен. Ја немам, нисам, мене само послали, има папир ко је утоварио, истоварио, ја са робом нисам задужен, моје је било само да превезем, а ја са робом немам задужена никаква.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када си одлазио са робом купцима који су раније уплатили, ко ти је писао отпремнице?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Продаја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко, име и презиме?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Референти продаје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Име и презиме?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, роба која је ишла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Има ли неко, на пример, Милан Петровић тамо је референт продаје, познајеш ли некога референта продаје, ко ти је писао отпремнице?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Референт продаје, ко је био референт продаје тада, сећам се да је Драган Аћимовић био тада, продаје, јер сваку робу коју, уствари, мораш да добијеш налог да утовариш, магационер и добијеш отпремницу и помоћу отпремнице робу на стовариште возиш.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: На питање председника већа, рекао је да, стално помиње папир и рекао је да је папир био да се прикупи та роба која није плаћена. На пиатње судије Оливере Анђелковић је рекао да су узимали робу из муслиманских кућа. Шта је сада тачно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није из кућа, то је то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли то није плаћено, каже, имао је папир да та роба која није плаћена, да се врати назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја сам га питала, рекао је, он не зна, то је донета одлука таква, да се скупља, не зна он да ли је плаћена или не.

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Одлука има директора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он је рекао, где год се нађе поред куће, узимају, а не проверавају, јер немају код кога да провере.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сведок је рекао на конкретно питање рекао, само поред кућа Муслимана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, само код Муслимана, где су напуштене куће.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А на Ваше прво питање је рекао, да постоји папир који је добио директор из неког штаба где пише, да робу која није плаћена, утоваре и врате назад у круг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он тај папир никада видео.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја мислим да је тако рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није.

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Прикупљање робе, директор је добио из штаба, роба која је производ «Новог извора» где год се нађе, да се врати у круг Циглане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао да ли је плаћена или не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекао је, а и Ви сте питали, откуд знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам, да ли је плаћена или није, а он каже, све се скупља.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: После је то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да се уопште није утврђивало да ли је плаћена. Ја сам питала да ли су утврђивали, он каже, не, јер су напуштене.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А што би то питали, ако он није рекао да је неплаћена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свеједно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Свеједно, наравно, видећемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И плаћена и наплаћена, узимана је.

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Углавном он је добио папир да се роба враћа у Циглану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сва роба да се скупља, нема од кога да утврди да ли је плаћена или није.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, али рекао је прво, која није плаћена и то је логично, нешто што није плаћено, добро, имаћете то у транскрипту, не морам да објашњавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не видим да је то сада.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја видим да је то важно.

НАТАША КАНДИЋ: Ја имам питање, сведок је поменуо да се ишло у Козлук. Када?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: У Козлук, то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви оно када сте једном, кажете, ми смо ишли у Козлук?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: У Козлук када сам ишао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, када сте Ви, кажете, једном сам ја ишао са овим Тором, па он иде испред, а Ви идете камионом и узели сте том приликом?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Натоварена тура.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Када је то било?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, ја мислим да је било у мају, месец мај.-07

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били Козлучани?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису били?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су били?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Козлучани ваљда отерани, не знам, немам појма, углавном није било у Козлуку никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било никога у Козлуку тада?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сигурни?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, сада можда није месец мај, углавном ја знам да је роба, где је напуштена кућа, где нема никога, купљена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи Ви сте били у Козлуку са њим када?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, то да ли је Козлук, да ли је предграђе Козлука, углавном роба према Козлуку, Козлук, не знам тачно да ли је Козлук или предграђе Козлука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то дана од дана када су ти људи доведени, ти затвореници?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, то је можда десетак дана, пет дана, када су људи доведени, тада је донета одлука да се товари роба «Новог извора» и враћа у круг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико још остајете Ви на Циглани, после тог пута?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Ја сам био можда још једно десетак дана, дванаест и после сам отишао. Они су остали и даље. И после сам дошао након месец и по дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда Ваш исказ нешто није искрен. Одмах ћу Вам рећи, зато што сте Ви рекли да су они доведени у мају и они сви кажу да су доведени средином маја, а Козлук је исељен 26. јуна, што кажу сви сведоци и како се тврди, имамо и писмене доказе да су 26. јуна отишли људи. Испада да сте Ви месец и по дана тамо, а не свега десет дана, сем ако нисте раније одлазили, зато питам, после када сте отишли, више се нисте ни враћали?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Ја знам само када су они доведени, да су тада отишли да се доведе роба, а они нису у Циглани били више од месец и по дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вам то и кажем, испада да сте Ви били, ако сте били ту када су доведени и ако сте били ту када сте ишли у Козлук без људи, то је месец и по дана, а Ви кажете били сте само десет дана, нешто ту не ваља. Да ли ме схватате Ви?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Они када су дошли, након десет дана ја сам отишао. Они чим су дошли, одмах је папир да се прикупља роба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али кажете, они су дошли у мају?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: У мају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Козлук је 26. јуна, а Ви кажете били сте десет дана, од маја до 26. јуна нема десет дана, има много више?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, добро постоји шанса да није директно из Козлука возена, јер то је Циглана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли из Козлука?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, то је према Козлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Где је то, има доњи део према Козлуку, углавном где год је Муслиман био отеран, да се узме роба, да се врати у Циглану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, није било људи у Козлуку, лепо Вас је питала пуномоћник, рекли сте Козлук?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не могу да се оријентишем сада тачних датума, само знам од Козлука да је дотерана роба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је то место?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Тура блока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је то друго место до Козлука, муслиманско?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Табанци, ја мислим да Табанци има и Муслимана и Срба, мешовито.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су исељени Муслимани из Табанаца?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, они су побегли одмах, на почетку, јер није цео Козлук био мрдао, на пример, центар Козлука је касније исељен, јер напуштена кућа где је, није нико узимао, није да је отимао, него само где је напуштена кућа, роба је се довлачила. Е после су ови када су остали, они су довозили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Они су довозили, шта су, ја само знам да сам једну туру отишао, али колико ми се чини да је то било напуштено стовариште у Козлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је најновија сада верзија, напуштено стовариште.

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Стовариште које је држао Муслиман, то стовариште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сада први пут чујемо, добро.

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Знам да сам једну туру блока дотерао. Ја сада не знам тачан датум, не могу да се оријентишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само стовариште напуштено, а куће нису напуштене?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не знам куће, углавном ми смо тада возили са стоваришта блок што је одвежен, напуштено стовариште.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: То је четврта верзија.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок је сада поменуо да су имали наредбу да тај материјал скупљају из кућа одакле су отерани Муслимани, па да нам разјасни то, како он има то сазнање да су отерани и ко их је отерао и одакле их је отерао и које су то куће?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не знам ја, углавном, он је, штаб је дао папир да се роба врати у Циглану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који штаб?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, врх, како се зове, Војни одсек, од кога је добио директор папир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је рекао директор од кога је добио папир?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви идете са камионом да узимате робу?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Директор није дао нама, него, ови који су обезбеђивали Муслимане, њима, они су били упућени да имају папир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже, тај што чува Муслимане, да сте Ви главни за, ја Вам мало пре то предочавам?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Шта има возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, после ћемо да Вас суочимо.

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Возач, није ваљда возач главни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радник Циглане, он само обезбеђује, он тако каже, добро.

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо завршили са одговором.

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Ја нисам смео возити Муслимана са мном голорук, глупост, значи, имало је обезбеђење, ми нисмо били наоружани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ти Муслимани били наоружани?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Нису.

НАТАША КАНДИЋ: Није нам објаснио ово када сте рекли да сте скупљали само из кућа или око кућа Муслимана који су били отерани?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око кућа.

НАТАША КАНДИЋ: Око кућа?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не из кућа.

НАТАША КАНДИЋ: Ко их је отерао?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Око кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, где су отерани, ко их је отерао, да ли је Вама познато?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Из напуштених кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из напуштених кућа?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да, из напуштених кућа.

НАТАША КАНДИЋ: Ко их је отерао?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не знам ко их је отерао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Како знате да их је неко отерао, пошто сте то употребили, то сте рекли?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, да Вам кажем искрено, када се заратило у Босни, значи тако су Муслимани су прво напушта Зворник, напушта Кулу, значи отишли у дубину, ту су остали Срби. Е сада ја не знам када су они отишли, колико је, ко, углавном од напуштаних кућа, ја не могу да се оријентишем пре петнаест година датуме тачне, када и шта, јер ја то нисам водио папир, папир је директор задужен за то и ко је директор, директор тврди да је добио папир да се може роба да прикупља.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Да ли сведок зна, да ли су ти Муслимани са Економије доведени да би сакупљали ту робу, да ли је то био једини разлог?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не, Муслимани са Економије су доведени да би попунили радна места у фабрици да би фабрика могла да ради, јер је велики број људи било што је радило Муслимана и није било довољно људи да би се одржала фабрика да ради.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Зашто су били затворени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам већ, рекао је да не зна, то сам већ питала.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сведок зна, како су одржавали хигијену, да ли је било неког купатила?

НАТАША КАНДИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не знам то, то нисам упознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели да имају?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Само знам када су товарили, на пример, бетоњерке товаре људи, пар пута, што каже, тражили су сапуна да им донесе директор Мишо Јовић је неколико пута, сапуна им дао, да имају сапуне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели, како су се хранили?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Имали су храну, као радници што су јели, нормално храну су имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам да су јели, нису ваљда?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, храна, ова у кухињи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којој кухињи?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, у «Новом извору», у Циглани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па у «Новом извору», фабрици, имали смо своју кухињу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте кухињу?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Имали смо кухињу, фабрика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам ја то.

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Имали смо кухињу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кухињу сте имали, значи за раднике?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да, своју кухињу смо имали, па фабрика је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није довољено са стране нешто?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, да ли су готовили, да ли је експрес ресторан, углавном има куварица, наша кухиња велика где се јело, све нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда и они ту једу?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, сада да ли су ишли у кухињу, да ли им је ношено тамо, то нисам упознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај Ваш директор Миша Јовић, каже када је овде сведочио, да су, каже, у почетку, па претпостављам да сте и Ви ту били, ако је у почетку, када су ови доведени људи, затворени, да су неки долазили из Челопека, тукли их и малтретирали, па је онда он то рекао овом Нишком који их је довео да прекину, да прекину то, да он то обезбеди или да води те

људе и онда је Нишки, каже, истукао те људе и онда ти Челопечани више нису долазили да их туку. Да ли Вам је то нешто познато?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не, не, нисам ја видео ниједног момента да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је неко тако упадао?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да. Ја само и тврдим исто, овај, Торо, да их нико није пипнуо. Они су само, ето, обезбеђивали ту да, а нико их није тукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај директор Јовић исто, каже да су доведени ти људи под заштитом неких наоружаних, више их је било, каже, десетак војника, каже, у униформама?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не знам, нисам упознат колико је било, ја само знам када су их довели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да је Ваш директор рекао да иду?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Директор је наредио да се оде, да се доведу ти људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ваш камион одлази?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Наш камион је отишао и довезао их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А војници прво дошли код Вас?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да, дошла су, два војника су дошла, а ко су, не знам. Отишао је Гордијан и довезао их и после тога, ови су, углавном Торо обезбеђивао, није их малтретирао, није ништа, нормално су, он је био само обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви значи нисте чули да је ту неки човек убијен?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то била редовна појава када се о томе не прича, Ви као радник Циглане?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Убиство у Циглани ниједно није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, каже Ваш директор да је било и Торо каже да је убијен неки човек, да је неки Пуфта убио и Ваш директор каже да је он дошао накнадно, па је обавештен и тако даље. Вама то нико није испричао?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Ја не знам да је убијен човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте се вратили?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Само знам да су двојица ударила Драгана Лазића портира и побегли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо чули.

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Отели му пушку и побегли, то знам, а за убиство никада нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда возили некада неку документацију, неку пошту у град, у ону управну зграду «Новог извора», Циглане?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Јел водио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте возили, кажем, Ви као референт набавке или возач, нешто, неку документацију, неке извештаје, спискове људи који ту раде у том периоду?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то радио?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: А где ће да вози спискове?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, ја питам Вас, да ли је неко возио у Војни одсек или нешто?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или у управну зграду?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: То је директор упознат, шта ћу ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви не знате?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не знам, шта ћу ја бити упознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, да ли су пописивани ти затвореници?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Да ли је долазила некада нека полиција, овде нам каже један сведок, оштећени, да су долазили неки полицајци да обављају разговор ту са тим оштећенима, тим затвореницима поводом неких малтретирања?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки инспектор Боја и тако даље?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неке Лозничане, неке Гогићевце?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Причало је се, разних паравојних јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не ту да су долазили и они на Циглану, да изводе људе, да нешто иду да возе?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Нису, причали су једне прилике да је, наиђе као неки, па је забрањено, то је директор забранио, ја мислим да је рекао и Тори, да је Торо забранио да не сме нико да долази, да их малтретира. Знам, једне прилике причали су да наиђе неко са линије и да би малтретирао. Нису дали да их туку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам малопре, Ви кажете не?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не, нису тукли, ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам да су долазили, кажете не знате?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не знам, али само сам чуо да је директор забранио да не би долазили, да би тукли, а знам да је, ја сам причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Превентивно, значи нису ни тукли, али да не би долазили?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не, не, Торо их није тукао, ко је обезбеђивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам ја ни рекла Торо, него неки из Челопека, каже директор?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не знам ја да је тучен, само сам чуо да једне прилике са линије је ишао неки и хтео је, постројио да их туче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хтео да их туче?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А није их тукао?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Директор је забранио портирима, да не би пуштао у круг, да не би неко малтретирао. То ја причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања, да ли има колега Шалић?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ајде и ја да се надовежем на ове блокове и ово, остаде ми нешто нејасно. Да ли сте Ви ишли да донесете неке блокове из напуштеног стоваришта или из напуштених муслиманских кућа, када рекосте да сте једне прилике ишли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, из Козлука што сте рекли?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, ја сам рекао, нисам се можда добро изразио, да је добио он папир од Кризног штаба, Војног одсека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви где сте ишли, врло лако, једноставно питање, рекли сте, једном сам ишао?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте ишли, шта сте узели?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Туру сам довео са, ја мислим, из Козлука са стоваришта.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Тако сам Вас ја разумео, само сам хтео да потврдимо, да не испада сада да сте Ви ишли тамо. Само још једно питање бих хтео да Вас питам. Да ли је било тамо избеглица у Зворнику по тим селима?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Срба избеглица?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да, Срба избеглица, да ли је било?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не сећам се, касније су, касније су избеглице дошле на Дивич, па су се попунила радна места, примљене избеглице у «Нови извор» да раде.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А у том периоду, почетком марта, да ли је бежао српски народ отуд са тих простора где су били Муслимани овамо према Зворнику?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не сећам се, само знам 1993. да су попуниле избеглице.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: 1992. година нас интересује овде, тај мај, јун, јул.

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не могу ништа да кажем, само знам да је био велики број женскиња, јер, овај, избеглица.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли је дељен тај материјал грађевински из те Ваше фабрике неком од тих избеглица можда, да ли знате за ту ситуацију?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Од избеглица?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не знам.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не знате, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли је познато сведоку, овај портир Драган Лазић, да ли је Вама познато, да ли је он жив, где је сада?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Није ми познато, знам само да је, он је био портир код нас пре рата, Драган Лазић.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Одакле је он?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Он је ту из Зворника, из Каракаја.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Нисте га виђали?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре рата, а од априла, да ли је радио?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Он је био портир од пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у априлу, мају, јуну, да ли је радио?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, радио је, он је тада радио и тада када су та двојица који су побегли, они су га ударили и повредили му главу.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Председнице ја то питам да би евентуално утврдили да ли се тај сведок може, да ли се то лице може пронаћи. Овај возач, Ваш колега Гордијан, да ли је то његово име, презиме, надимак?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не знам, знам да се Гордијан звао возач, он је стари возач код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где живи?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Ја мислим да је он из Козлука, Гордијан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли му је то презиме или име?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Њему је Гордијан име.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Не знате презиме? А овај Бабин возач, да ли знате нешто ближе о њему?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Надимак Бабин.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: А то је надимак Бабин?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, није рекао име.

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Надимак је Бабин и имао је Стево Ракић.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: А тај Стево Ракић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Возач исто?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Возач, одакле је он?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Из Јардана.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Одакле, нисам чуо?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Из Јардана.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли га виђате, да ли знате да ли је жив?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да Вам кажем искрено, ја сам можда, једно четири, пет пута отишао до Мемића тамо, то је даље у Босни тамо, на пијацу.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Још ћу Вас питати само за овог референта продаје којег сте поменули, а који је у то време био, записао сам Драган Аћимовић. Да ли нешто ближе о њему знате сада?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Не знам, само.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Одакле је?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Он је ја мислим исто тамо према Сапни село, он је био референт продаје, био је Спахић и Драган, пре рата и он је после остао референт набавке, овај, референт продаје, Драган Аћимовић.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени, има ли неко питања? Изволите.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Добар дан. Ја бих имао примедбу на његов одговор да то он није, како каже, често у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлучивању?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Одлучивању, ја знам, било је вас више шофера, сада не могу да се сетим, Тајин, Бабин, не знам по имену, али сећам се, рекли су Тајин тамо када је било.

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Шест шофера нас.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Шест шофера, било је вас више шофера и знам да је првих дана у тај, како кажете, баш ка Козлуку, али не у Козлуку, то је испред, било је то стовариште, пет, шест дана се из тог стоваришта терали блокови, цемент, грађа и све се терало директно у Циглану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када је то било?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: И да си ти био у почетку, прво је почело са тих стоваришта, да ли су то била стоваришта Циглане, ја не знам, знам да је пошао директор, када је био Мишо Јовић, ја сам рекао да је ишао овај директор, његов заменик, како се звао онај млади, Милан или.

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Милан Богићевић.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ваљда, не знам како се презива, он је рекао, са тог стоваришта све да се пребаци.

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: То сам ја и мислио.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: И ишао је испред нас колима, ја нисам знао, нити познајем Зворник, познајем тамо села, нити по тим кућама, госпођо председавајућа. Увек је неко од шофера, е идемо овде код те куће, да ли је то био Бабин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да чујемо ту примедбу.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Примедбу.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Примедбу да он то није знао, ја не знам те куће тамо, не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не да није знао, Ви сте рекли да је водио шофер Тајин то шта ће да се утоварује, он каже, није, ево то сада да видимо, шта је тачно.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Добро, можда сам ја рекао Тајин, можда је био Бабин, можда је био неко од тих шофера, зато што стварно не могу да упамтим имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А има ли ишта да остане исто када дође неки сведок него се све релативизује?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Госпођо председавајућа, ваљда Вам је логично, ја не познајем Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа није логично, то прво.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја не познајем Зворник нити знам места, ни куће, ни стоваришта, ни где, шта. Шофер каже, иди поведи четири, пет њих поведи и моје је да их чувам, утовар, истовар, да не побегну и уједно да их браним, да их заштитим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте тада рекли, ја само читам шта сте Ви рекли, возач Тајин, ево га човек дошао. Сада испада други, ја Вам само причам, оно што сте Ви рекли, ја сам позвао.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да ли је рекао директор њему, том шоферу идеш код те куће, ја не знам, мени шофер каже, ја одем прво код директора на разговор, он каже, иди, јави се шоферу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да Ви водите где ће да се иде?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Молим Вас, председавајућа, па логично, откуд ја знам где је која кућа и где је које стовариште у Зворнику, да ли Вам је то логично, да ли Вам је то јасно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко води, ко одређује шта ће да се скупи, Ви или шеф обезбеђења, ко, Ви као шофер?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Ја сам рекао да је Мишо имао одобрење од врха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто стално понављате једно исто.

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Али ја сам довезао са тог стоваришта туру блока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко каже где ће да се скупља, да ли чујете Ви питање?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Директор Мишо је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже тачно где ће да се иде?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Директор Мишо је рекао да се иде, где се налази роба наша «Новог извора», он је обезбеђивао Муслимане.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја Вас кажем да сам ја обезбеђивао, а ја не знам, нити са којег стоваришта, нити, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко води ту колону која иде да скупља и ко каже, ево одавде ћемо, а нећемо оданде, то је питање, то Вас питамо?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, где нађемо робу, где се, ја сам само са стоваришта, где возач види робу «Новог извора», они натоваре и доведу на стовариште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је возач, Ви?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Да, ја сам само једну туру са стоваришта тог довезао, а била су шест возача, малопре кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ипак возач то ради, како каже оптужени?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја Вам то кажем, можда није био, ја сам то лупио, можда, не лупио него рекао Тајин, да ли је био Бабин, да ли ко, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте да лупате.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Добро, не лупам, него не могу да упамтим та имена, као што сам погрешно за, рецимо, шефа обезбеђења ове «Глинице». Рекао сам да се зове мајор Милан, уствари то је био мајор Зоран Јовановић и тек сам после укапирао, али уопште нисам изјаву изашао да нешто утврдимо баш, али сада је касно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је касно?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, он је био, рецимо тај Зоран Јовановић на тој сахрани Бошка, он је становао на истом спрату до Бошка, покојног Бошка што је погинуо на Дрињачи, у оном целом што се сведе оне приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То причате о овом претходном сведоку?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, зато што сам помешао име, он се мени представио као мајор Милан, а сада видим овде, мајор Зоран Јовановић, можда сада, као што и Марко Павловић. Нисам знао док нисам ухапшен да је он Бранко Поповић.

АДВ. МИРОСЛАВ ЋОРЂЕВИЋ: Могу ја судија да објасним. Сведок Зоран Јовановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да, био је, па хоће да каже Славковић да је говорећи о идентитету тог мајора Милана, мислио на тог Зорана Јовановића, да се ради о истом човеку, ето то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то овај што сведок Вуковић каже, мајор авијације, да ли је то Зоран Јовановић?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Највероватније, највероватније да је то то, највероватније, зато што се и он, претпостављам, представио под другим именом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још неку примедбу на исказ сведока?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, то имам примедбу, што се тиче тих роба, то је директор је највероватније, он и онај његов заменик, ко је, ја не знам, ја не познајем Зворник. Значи, идете данас ту и ту и шофер мене води, ја само чувам те људе, да они не побегну, док утоварају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо сада са кућама, ко каже, идете у куће, да скупљате из кућа фрижидере и замрзиваче, слике, тепихе?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Исто директор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Директор?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, ја сам то лепо рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како он то не зна ништа о томе?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Можда он није био, не знам.

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Ја нисам радио, директор знам када сам ја био одсутан, што каже, одговорно причам, туру, то сам мало пре сам умрсио да сам из Козлука дотерао, то је било стовариште Козлука, а ја уопште нисам ишао, ја сам био кући, била су шест возача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је могуће да он не зна, Ви нисте рекли да он није био ту када су били фрижидери, замрзивачи?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја не знам ко је све од шофера био, госпођо, ја знам тај, рецимо, пет дана првих, било је два камиона, нон-стоп се ишло, утовар, истовар, то до пет, шест поподне, цемент, грађа, блокови, шта је имало у том стоваришту првих дана. После, касније је било фрижидери, телевизори, машине, била је прво једна потврда само за блокове, касније је директор дао другу за електроматеријал, за шта, за технику, не знам ни ја, ко му је то дао, Стево Радић, само се сећам да је био потпис Стева Радић, то знам сигурно.

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: У праву сте, тачно ишао је неки Стево Радић, да је дао потврду, јер то је тај период што сам причао мало пре, да сам довезао једну из Козлука, после сам отишао, одсутан кући, други су возачи радили, зато нисам упознат са тим фрижидерима и замрзивачима.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја тврдим и дан-данас да нико, са ким сам ја био, док сам ја био, све што је утоварано, дотерано је у Циглану, то сам сигуран, постпуно све, роба. После Циглане, ко је могао, не знам ко је, што каже он то, продаја, шта је то, ко је те папире дао да би они могли да прођу, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само молим Вас да се не понављамо.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Добро, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све исто причамо по пет пута. Само питања везана за овај почетак. Ко је то, да ли је тачно да сте Ви дошли са једним пунијим, ко би то могао да буде?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Није то тачно, ја сам дошао негде око 02. јуна, то знам, рођендан ми је био 28. маја, 26. маја смо били у Подгорици, као што Вам је рекао и данас Челе Вуковић, када је бачена бомба на Шешелја, ја сам, 28. маја ми је био рођендан, 01., 02. јуна, 02. јуна сам се ја вратио у Зворник, тада су већ били ови Муслимани у Циглани. Не знам ни ко их је довео, вероватно, највероватније, чућете сутра, Нишки када дође, па ће Вам он рећи ко их је довео и када их је довео.

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Зато не знам да повежем датуме, ја знам да је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже, сутрадан сте Ви?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Није тачно, ја сам дошао 02. јуна, можда њему то се тако, ја знам да није то тачно, сто-посто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли неко питање за сведока?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ништа, можда сам ја погрешио Тајин, јер је мени Бабин, Тајин, прошло је дуго година и не могу баш имена да упамтим, разумете. Кажем Вам да сам ето и код Зорана тог погрешио исто, Јовановића, да не могу баш имена, временски дуг је период прошао, а друго, раздаљина, немам контакт са њима.

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Ја знам да нисам.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Можда сам стварно погрешио да сам рекао Тајин. Знам да је шофер, госпођо судија, то сам сигуран и можете сами да схватите логично, ја не познајем Зворник, значи шофер иде тамо, идите на то и то стовариште, ја не знам где је које стовариште. Да је моје Краљево тамо, ја знам, значи све Вам је јасно и сто-посто је тако, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, имате ли још нешто да кажете, Ви, да ли сте заборавили нешто везано за ово?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, немам ништа, само није ми јасно, да сам рекао да сам из Козлука довезао, нисам повезао сада, који је месец био, пре петнаест година, јер знам да сам само дотерао туру са стоваришта, а да ја фрижидере нисам возио, ја сам био одсутан.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја само знам да су фрижидере прво прале жене куварице из кухиње, прво, па су онда долазиле оне медицинске сестре са оним да прскају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна то, цаба Ви то њему, када човек није био у смени тој.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То зна и директор, него је директор заборавио, а директор је то и звао, то се сећам, директор је мало скренуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је друга смена, није то његова била.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неке трошкове данас што сте дошли?
Колико сте превоз платили?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: 350',00 динара ми је карта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У једном смеру?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: У једном правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за исхрану, да ли тражите?

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Па, ако могу да добијем, а ако не, ником ништа.

**Сведок тражи трошкове за долазак у суд и повратак и за исхрану,
па**

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Исплатити сведоку трошкове у износу од 2.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ћете кренути сада па ћете добити новац. Хвала, можете да идете.

СВЕДОК РАДОМИР КОЈИЋ: Хвала и Вама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам предлог да се у допуну доказног поступка уврсти писмени извештај Штаба ТО у Живиницама од 26. априла 1992. године са прилогом одређеног списка људи, где ће се уствари видети, да друга страна такође зна за команданта штаба ТО у Зворнику, под именом Марка Павловића и ситуација која се односи на Кулу град.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ово неки хашки материјал?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Највероватније да јесте хашки материјал, који се налазио у предмету «Тузланска колона», а «Тузланску колону» од Хага добило је Сарајево и то је дакле материјал који сам ја добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сарајево?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Државни суд у Сарајеву?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ово су неке копије на којима се не виде ни бројеви. Где је ово заведено?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај број вероватно да је број из Хашког трибунала, обзиром да они тако то означавају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не виде се, не види се који.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знам да се не види, знам да се не види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте добили из предмета «Тузланска колона»?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Сарајева?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако је. Ја предлажем да се уврсти као доказни материјал и тако и прочита, у доказном поступку, уколико прихватите, Ви онда, предлажем да се прибави из предмета из Тузле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оригинал или да се сравни? Добро, ја сада не могу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам сада то предложио, из разлога што има довољно примерака, може да се подели одбрани, да би она могла сутрада се изјасни.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ја бих замолио да ми добијемо да видимо о чему се ради, па онда можемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако сам доведена пред свршен чин, не могу сада да читам.

Констатује се да је заменик тужиоца за ратне злочине приложио суду десет примерака у фотокопији документације за коју наводи да је добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилаштва или Суда у Сарајеву?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је материјал који је добијен из предмета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Тузланска колона»?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: «Тузланска колона», који је уступљен Суду Босне и Херцеговине, по мом сазнању, обзиром да тај предмет није формиран, колико ја знам, значи не води се, него стоји у неком материјалу, па сам ја једну од тих копија, ЦД форме, добио и онда прегледајући доказе за «Тузланску колону», нашао и доказе који се односе на подручје Зворника и говори се управо у том извештају о нападу на Кула град, односно припреми много раније, друге стране да нападне ову, да кажемо, српску страну, највероватније Зворник, али да је била предухитрена и стога, кажу, ко се налази тамо, које су снаге биле са једне и са друге стране и да том другом страном, тада, у то време, је командовао командант штаба територијалне одбране Српске општине Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ово је од Трибунала, заправо добијено на ЦД?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја тако верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ваљда знате ко Вам је то физички уручио, тај ЦД или из предмета?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је сирови материјал који прикупљам од стране хашких истражитеља, полиције Републике Српске, полиције Кантона и тако даље. Ко је директно тај материјал пронашао и уврстио га у те прикупљене документе за тај предмет «Тузланска колона», ми га тако зовемо, они га вероватно зову некако другачије, јер су они водили поступак 1993., 1994. године против више лица српске националности, управо из «Тузланске колоне», за службу у непријатељској војсци.

Добио из предмета који се код нас води као «Тузланска колона», а докази за тај предмет су уступљени босанском правосуђу и тај предмет јо увек није процесуиран, па предлаже да се остали примерци копија уруче браниоцима и оптуженима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ћемо онда са тим да радимо, да прочитамо?

И да се прочитају као писмени доказ након што се прибави примерак из кога може да се види број под којим је писмени доказ заведен, вероватно у Хашком трибуналу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да је то лакше могао тужилац када је већ добио ово, да нам прибави путем сарадње на основу Међудржавног споразума између тужилаштва, који имате и кратак пут и све, значи ту релацију него ми.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам предложио да се то уврсти као доказ. Да ли ће веће да усвоји мој предлог, ја не знам. Према томе, ја сам предложио и доставио у оној форми са којом Тужилаштво сада располаже. Уколико веће одлучи да га уврсти као доказ, онда ће Тужилаштво са своје стране покушати да прибави и оригинал тога, али немам разлога сада. А што се тиче нашег становишта, ми сматрамо да се тим документима доказује да је и друга страна располагала са одређеном војном силом на подручју Зворника, дакле, ради сагледавања једне целовите ситуације и то је слика коју даље, дакле муслиманска страна и да је један од оптужених овде у то време био командант штаба територијалне одбране и да је и то познато и овој другој страни. Дакле, ради потврђивања те једне чињенице, дакле, у односу на својство Марка Павловића као команданта штаба територијалне одбране који је овде оптужен и са друге стране, једна целовита слика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ово је извештај штаба муслиманске стране, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да се није радило увек о нападу српске стране на небрањено цивилно муслиманско становништво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То што стоји на копији да је подвучено, подвучено је од неког другог лица, не од мене.

Констатује се да су примерци овог извештаја у копији уручени браниоцима и оптуженима.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес ће се наставити

30. маја 2007. године, са почетком у 9,30 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА